

КНИГА НА ЕНОХ

ЕТИОПСКА ВЕРСИЯ

Съдържание:

I.....	3
II.....	4
III.....	4
IV.....	4
V.....	4
VI.....	4
VII.....	5
VIII.....	6
IX.....	6
X.....	7
XI.....	9
XII.....	9
XIII.....	10
XIV.....	10
XV.....	12
XVI.....	13
XVII.....	13
XVIII.....	14
XIX.....	15
XX.....	15
XXI.....	15
XXII.....	16
XXIII.....	17
XXIV.....	17
XXV.....	18
XXVI.....	18
XXVII.....	19
XXVIII.....	19
XXIX.....	19
XXX.....	20
XXXI.....	20
XXXII.....	20
XXXIII.....	21
XXXIV.....	21
XXXV.....	21
XXXVI.....	21
XXXVII.....	21
XXXVIII.....	22
XXXIX.....	22
XL.....	23
XLI.....	24
XLII.....	25
XLIII.....	25
XLIV.....	25
XLV.....	25
XLVI.....	26
XLVII.....	27

XLVIII.....	27
XLVIII (6).....	28
XLIX	28
L	29
LI.....	29
LII.....	30
LIII	30
LIV	31
LV.....	32
LVI.....	32
LVII.....	33
LVIII.....	33
LIX	34
LX.....	35
LXIII.....	37
LXIV	37
LXV.....	38
LXVI	38
LXVII.....	39
LXVIII.....	40
LXIX	42
LXX.....	42
LXXI	44
LXXII.....	47
LXXIII.....	47
LXXIV	48
LXXV.....	49
LXXVI	50
LXXVII.....	51
LXXVIII.....	52
LXXIX	52
LXXX.....	53
LXXXI	54
LXXXII.....	55
LXXXIII.....	56
LXXXIV.....	57
LXXXV	57
LXXXVI.....	58
LXXXVII	58
LXXXVIII.....	59
LXXXIX.....	65
XC	68
XCI.....	70
XCII.....	70
XCIII	71
XCIV	72
XCV	73
XCVI.....	73
XCVII.....	75
XCVIII	76

XCIX	76
C	77
CI	78
CII	79
CIII	80
CIV	81
CV	81
КОМЕНТАР	83

(Тук е използван превод на оригиналната версия на Книгата на Енох по изданието на Dillman, A. Das Buch, Henoch übersetzt und erklärt. Leipzig, 1853.)

I

1. Тук са думите на праведния Енох, с които той благославя праведните, които ще живеят в скръбни времена, в които ще бъдат наказани злите и нечестиви люде. Енох, мъж праведен и богобоязлив, ходеше пред Бога, а очите му бяха отворени и той съзерцаваше святото видение на небето. Той каза: Ще ви разкажа онова, което ми показаха небесните ангели.
2. Ангелите ми разкриха всички неща, и благодарение на това имах прозрение за всичко, което се е случило до сега и за всичко, което ще се случи не при днешното поколение, но при едно далечно поколение, за благо на избраните.
3. Чрез ангелите именно аз можех да говоря с Онзи, който един ден ще слезе от небесните си селения ? със светия и всемогъщия, господаря на този свят.
4. Един ден той ще слезе на планината ?Синай?, ще отвори дарохранителницата си и ще се покаже в цялата сила на небесната си мощ.
5. Всички наблюдатели ще бъдат изплашени, всички ще загубят ума и дума.
6. Всички ще бъдат обхванати от ужас ? от началото до края на земята. Високите планини ще се разпукат, хълмовете ще бъдат сравнени със земята; всичко ще рухне пред лицето му, подобно на стапящ се пред пламъка восък. Земята ще бъде залята с вода, и всичко, което я населява ще загине. Тогава всички, дори и праведните, ще бъдат съдени от Господа.
7. Праведните обаче ще получат мир. Господ ще запази избраните и ще излее върху им милостта си.
8. Праведните ще бъдат Божие достояние и Бог ще ги благослови и ще ги направи щастливи. Те ще бъдат озарени от неговото величие.

II

1. Ето, Господ пристига. заедно с 10 000 свети воители, за да съди всичко живо. Той ще погуби потомството на злите хора и ще отхвърли всяка плът на грешните и нечестивите, заради престъпленията, които са извършили спрямо неговите закони.

III

1. Ония, които са на небето, знаят всичко което става на земята.

2. Те знаят, че небесните светили над нас никога не сменят пътя си; всяко от тях изгрява и залязва в точно определено време и никога не пристъпва заповедите, които е получило. Те гледат към земята, и виждат всичко, което се случва по всяко време на деня и нощта.

3. Те виждат, че всяко божие създание има свой предназначан път, който да следва. Те виждат смяната на сезоните, виждат водните повърхности на земята и знаят, че облаците, изпаренията и дъждът разхлаждат земната топлина.

IV

1. Те наблюдават с възхищение живота на дървото например ? как се покрива с листа, които после окапват, с изключение на листата на 14 облагодетелствани дървета, които остават вечно зелени и много зими подред живеят като през пролетта.

V

1. Небесните воители гледат с възторг как през летните дни слънцето стопля земята още при изгрева си, а хората търсят прохладата на сенките, когато земята се пука от непоносима жегата и никой не може да се разхожда на открито по полето или в планината.

VI

1. Те се възхищават и на плодовете, които раждат дървесата и разбират много добре, че оня, който живее вечно, прави за хората всичко.

2. Те знаят, че всички неща, които стават през всяка година са неизменно следствие от Господните повеления и затова, когато Бог реши, всички неща могат да изчезнат.

3. Те виждат, че реките и моретата следват това, което им е предопределено.

4. Те виждат и тогава, когато хората престъпват Божиите заповеди и по този начин сквернят неговото величие. Нечестивите им уста изричат богохулства срещу неговото великолепие.

5. Грешници, за вашите каменни сърца, няма да има мир и прощане!

6. Дните ви ще бъдат прокълнати, а животът ви ? изличен от книгата на Божиите дела; ще бъдете обречени на ненавист и за вас няма да има прошка.
7. В деня на съда спокойствието ви ще бъде разбито от вечното проклятие на всички праведни.
8. Те ще намразят и вас, грешниците, и нечестивите.
9. А за избраните ще бъдат радостта и светлината, мирът и красотата. Те ще наследят земята.
10. За вас нечестивци, ще бъде проклятието.
11. Избраните ще бъдат надарени с Божията мъдрост, и тогава няма да има повече нито престъпления, нито богохулства, нито пък някой ще се възгордява. Всички ще бъдат благоразумни и смирени и няма да нарушават Божиите закони.
12. След това праведните няма повече да бъдат съдени до края на живота си. Смъртта им ще бъде без страх и без болка. Дните им ще бъдат изпълнени с благи дела и ще дочакат старините си в радост и спокойствие. Всички години от живота им ще бъдат безоблачни, без тревога, а само с радост и мир.

VII

1. В началото на света, когато децата на човешкия род се умножиха, родиха се момичета стройни и красиви.
2. Ангелите, деца на небето, ги видяха и се влюбиха в тях. Тогава си казаха: Хайде да си изберем жени измежду хората и да имаме деца от тях!
3. Семиаз, техният началник, ги предупреди, че това е изпълнимо и не бива да се прави.
4. Той беше уплашен, че ще бъде наказан за техните престъпления.
5. Но те му отвърнаха: ?Ние се заклеваме, че ще се обвържем помежду си с взаимна омраза, без тебе. Не желаем да променим намерението си и ще изпълним онова, което сме замислили.?
6. И те наистина се заклеха и се обвързаха с ненавист към небето. Те бяха двеста на брой паднали ангели, които слязоха в Ермонската планина, на мястото, наречено Арадис.
7. Тази планина бе наречена така, защото там се заклеха и се обвързаха взаимно с омерзение.
8. Ето имената на последователите им: Семиаз, Уракабарамеел, Акибеел, Тамиел, Рамуел, Данеел, Азакееел, Саракмиал, Азazel, Армерис, Ватраал, Ананес, Завебес, Самсавеел, Ертзел, Турел, Йоамияел, Аразеал. Това бяха водачите на тези 200 ангели.

9. Всеки от тях си избра по една жена и заживя с нея. Те научиха жените си на магии и чародейства, разкриха им тайните на различните храсти и дървета.

10. Жените човешки заченаха и родиха исполини.

11. Ръстът на исполините достигна до 300 лакти (около 20 метра). Те започнаха да изяждат всичко, което хората произвеждаха, но въпреки това не можеше да бъдат изхранени.

12. Тогава те се обърнаха срещу хората и започнаха да ги разкъсват и да пият кръвта им.

13. Започнаха да изстребват и птиците, животните, влечугите и рибите, за да се наситят с месото им и да утолят жаждата си с кръвта им.

14. Тогава земята осъди престъпните люде.

VIII

1. Азazel освен това научи хората да произвеждат оръжие ? саби, ножове, щитове, ризници и огледала. Той ги посвети и в изкуството да изработват всякакви украшения, да си боядисват веждите и клепките, да използват скъпоценните камъни и всякакви те багрила така, че да изглеждат порочни и покварени.

2. Беззаконието растеше; прелюбодеянието се умножи; човеците престъпиха Божиите заповеди и опорочиха целия си живот.

3. Амазарак пък научи хората на всякакви магии и чародейства; разкри им всички тайни на билките.

4. Армерис им предаде изкуството да разплитат всяка магия.

5. Баркаял им показва как да наблюдават движението на звездите.

6. Акибеел ги посвети в тайните на знаците.

7. Тамиел ги въведе в астрономията.

8. Азарадел им разкри движението на луната.

9. Тогава хората навириха глави, не знаейки че отиват към гибел, надигнаха глас и гласът им достига до небето.

IX

1. Тогава архангелите Михаел, Гавриил, Суриел и Уриел погледнаха от небето към земята, видяха потоците кръв, които я обагряха и неправдите които се вършеха там и си казаха: това е шумът от човешките гласове.

2. Земята, лишена от децата си, бе издигнала своя глас до небесните врати.
3. Към вас, о цвят на небето, към вас душите отправят своите жалби и вопли: измовете за нас справедливостта на Всевишния. Тогава те казаха на своя Бог и господар: Ти си господар на господарите, бог на боговете, цар на царете. Тронът на твоята слава се издига във вечността и навеки е прославлено и осветено твоето име. Ти си славен во веки веков.
4. Ти си създателят, върховният господар на всичко; нищо не е скрито за твоя всепроникващ поглед. Ти владееш над всичко и нищо не избягва от вниманието ти.
5. Ти видя онова, което извърши Азazel; как научи човеците на всякакъв грях и как откри на хората всичко, което се върши в небесата.
6. Семиаз също научи хората на магии, той, когото ти бе поставил над всички като вожд. Те се свързаха с дъщерите човечески. Съгрешиха с тях и се оскверниха.
7. Те ги научиха на най-отвратителни престъпления.
8. И жените родиха великани.
9. И цялата земя се изпълни с кръв и неправда.
10. И ето че сега душите на онези, които са умрели, викат към теб.
11. И техните вопли стигат до небесните врати.
12. към теб се възнасят техните стонове; човеците не могат да се изтръгнат от неправдата, която покрива лицето на земята. Но ти знаеш за всичко, дори преди да е станало.
13. Познаваш всичко. Знаеш онова, което става и нищо не ни казваш.
14. За многото престъпления, какво трябва да сторим на грешниците?

X

1. Тогава Всевишният, великият и светият направи да бъде чул неговия глас.
2. И изпрати Арзайалалиур при сина на Ламех.
3. И му каза: Говори му от мое име; но не се показвай да те види.
4. После му кажи за страшното бедствие, което ще направя. Ще загинат всички човеци; защото водите на потопа ще залееят цялата земя и ще загине всяка земна твар.
5. Научи го обаче как да се спаси; кажи, че неговото потомство съм избрал да продължи човешкото съществуване на земята.

6. След това Господ каза на архангел Рафаел: Вземи Азazel, вържи му краката и ръцете; и го хвърли в мрака на пустинята Дудаел.
7. Направи така, че да падат върху му тежки и остри камъни; обвини го в мрак.
8. Нека той остане там за винаги със забулено лице и никога да не види светлината.
9. А в деня на Страшния съд ще го потопим в огън.
10. Очисти земята, която ангелите оскверниха; възвести и живота, кажи и, че ще я съживя отново.
11. Синовете човешки няма да загинат поради тайните, които наблюдателите са им разкрили и на които те научиха своите потомци.
12. Но земята бе осквернена от нечестивите съвети на Азazела. И той трябва да отговаря за всичките престъпления.
13. После Господ рече на архангел Гавриил: Иди при злите люде, при отвергнатите, при децата на прелюбодеянието, изстреби тези деца на блудството, потомците на наблюдателите; тласни ги, насъскай ги едни срещу други. Нека погинат от собствените си ръце; защото дните им са преброени.
14. Те ще те молят, но молбите им да бъдат всеу; напразно ще се надяват децата им да живеят вечно или поне до петстотин години.
15. След това Бог каза на архангел Михаел: Иди и възвести наказанието, което очаква Семиаз и всички ония, които са се свързали с човешки жени и са се сквернили с гадости. И когато бъдат изстребени техните синове и те видят разрухата на всичко онова, което им е било най-свидно на света, окови ги във вериги под земята за седемдесет поколения, чак до деня на Страшния съд; и страхът от този съд да бъде с тях през цялото време.
16. Тогава те ще бъдат хвърлени в дълбините на един пожар, който ще ги измъчва непрестанно; и ще останат там за вечни времена.
17. С тях в пламъците ще гори и техният водител; и ще останат там оковани във вериги, докато изтекат голям брой поколения.
18. Изстреби заедно с тях и грешниците, пристрастени към порочни забавления; унищожи потомството на наблюдателите; твърде дълго време са гнели човешкия род.
19. Нека потисниците да бъдат изстребени от лицето на земята.
20. Да бъде унищожено злото!
21. Но нека разцъфнат справедливостта и истината и да станат те залог за бъдещ благослов.

22. Защото правдата и справедливостта трябва да разцъфнат в радост за вечни времена.
23. И тогава всичките свети мъже ще отправят към небесата делата за благослов и ще живеят, докато народят хиляди деца; докато дните на тяхната младост и техните празници преминават в радост и спокойствие. Тогава цялата земя ще бъде обработвана справедливо; тя ще се изпълни с плод и благослов и ще бъде засадена с дивни растения.
24. Лозата ще расте там изобилно и ще ражда доволно плод; всичките семена поверени на земята, ще се раждат по хиляда зърна от едно; една мяра маслини ще дава десет литри зехтин.
25. Избави земята от всяко потисничество, от всяка неправда, от всяко престъпление, от всяко светотатство, от всичко онова, което може да я оскверни. Нека злото да бъде заличено от нея.
26. Тогава земните деца ще живеят в правда, и всички народи ще ми отдадат дължимите почести; всички ще ме благославят, всички ще ме обожават.
27. Земята ще се очисти от всяка поквара, от всяко престъпление, от всяко страдание и тя не ще има защо повече да се бои от мене и от рушителния потоп.
28. След това аз ще разтворя съкровищниците на благослова, които крие небето, ще ги изсипя върху земята и те ще оплодят човешките дела и труд.
29. Мирът и правдата ще сключат съюз с хората и този свещен съюз ще трае, докато съществува светът.

XI

(Липсва в ръкописа)

XII

1. Преди да разкаже всичките тези неща, Енох бе отведен от земята и никой не знаеше къде бе отнесен, нито какво се бе случило с него.
2. Всичките тези дни той прекара със светите мъже и с наблюдателите.
3. Аз, Енох, благославях великия Бог, царя на света.
4. И наблюдателите ме нарекоха Енох, писаря, защото описвах всичко.
5. А Господ ми каза: Енох, писарю на правдата, иди да кажеш на наблюдателите от небето, които са напуснали върховните висини на небесата и техните обиталища и са се осквернили с жените, че ще бъдат наказани.
6. Вършили са човешки дела, вземайки по примера на хората жени, и са се покварили на земята. Кажи им, че на земята те няма никога да получат спокойствие, нито

опрощение на греховете си. Никога няма да се възрадват в своите потомства и ще видят изтребени своите любимци; ще оплакват погубените си синове. Те ще ме молят за тях, но никога няма да получат прошка или милост.

XIII

1. Тогава Енох тръгна и каза на Азazel: Няма вече спокойствие за теб. Тежка присъда бе произнесена срещу теб. Той ще те окове във вериги.

2. За тебе няма да има вече никаква утеха, нито милост, ни застъпничество заради злините, на които учеше хората.

3. Ти научи хората да обиждат Бога и да потискат себеподобните си.

4. И като си тръгнах от него, отидох да известя същото на съмишлениците на неговите престъпления.

5. И всички те бяха ужасени и обхванати от страх.

6. Молеха ме да напиша на тяхно име една смирена просба, за да получат опрощение за прегрешенията си. Молеха ме да я поднеса пред трона на Бога небесен, понеже не смееха да се обърнат към него лично, нито да повдигнат очи към небето, поради голямото престъпление, което бяха извършили.

7. Тогава аз написах една смирена молба за тях, за да могат да получат прошка и милост за всичко, което бяха извършили.

8. После ги напуснах и продължих пътя си, четейки молбата им, към водите на Данендаан, който се намира на запад от Ермон. По пътя заспах.

9. И ето че имах сън ? видение. Изпаднах в унес и видях наказанието, печалната вест за което трябваше да съобщя на децата на небето и да ги укоря. Когато се пробудих, отидох при тях. Те се бяха събрали в Убелсейеел, мястото разположено между Ливан и Сенесер. Плачеха, а лицата им бяха покрити.

10. Разказах им за моите видения.

11. Казах им думите на правда и ги упрекнах за злото.

XIV

1. Това е книгата на истината. Тук са думите отправени от Всевишния към наблюдателите според моето видение. И тъй, аз се видях в съня си, че съм от плът и кръв, и говоря с моя си език ? т. е. с езика, с който хората разговарят помежду си.

2. Аз им казах: Разбрах със сърцето си, че докато свят светува няма да има прошка за вас. Съставих вашите молби, както ви обещах, но чрез видението си разбрах че няма да получите това, което искате.

3. Срещу вас бе произнесена присъда. Всичките ви молби ще бъдат напразни.
4. Ето защо, от сега нататък няма да можете да се върнете на небето, а под земята ще бъдете оковани във вериги докато съществува самата тя.
5. А преди това ще станете свидетели на злочестата съдба на скъпите си същества и никога повече няма да бъдете заедно с тях. Те ще паднат посечени пред очите ви.
6. И няма да можете да се застъпите с молби нито за тях, нито за себе си, защото сте обречени да плачете и страдате във вечно мълчание.
7. Такива са словата на книгата, която изписах.
8. А сега ще разкажа за видението си.
9. Видях се най-напред заобиколен от облаци и гъста мъгла, наоколо ми се движеха звездите и виждах с безпокойство просветването на мълниите. После благоприятни ветрове повдигнаха крилете ми и ускориха полета ми.
10. Така бях издигнат чак до небето и скоро стигнах до една стена от кристал. Подвижни пламъци обгръщаха нейните очертания. Започна да ме обзема ужас.
11. И после се спуснах сред пламъците.
12. Проникнах в едно пространно жилище, чиито под бе също от кристал. И стените му бяха от кристал, както и основите. Покривът му бе от блуждаещи звезди и мълнии от светлина, а в средата се виждаха огнени херувими в едно кръстосвано от бури небе. Пламъци трептяха около тези стени, а вратата беше от огън. Когато влязох в това жилище, то беше едновременно горещо като огън и студено като лед; и нямаше следа нито на щастие, нито на живот. Бях обхванат от внезапен ужас и потреперих от страх.
13. Цял разтреперан, паднах ничком към земята и имах друго видение.
14. Ето: там имаше друго едно обиталище, по-пространно от първото, всичките врати на което бяха отворени пред мен, всред трептящия пламък.
15. То бе така великолепно и неговата големина бе такава, че ми е невъзможно да опиша нито блясъка който го заобикаляше, нито неговата пространност.
16. Подът му беше от огън; отгоре блестяха мълнии и блуждаещи звезди, а таванът му беше изцяло от пламтящ огън. Аз го разглеждах внимателно и забелязах, че в средата имаше един висок трон.
17. По вид той приличаше на огромно зърно от градушка, а очертанията му наподобяваха блестящия диск на слънцето; от него излизаха гласове на херувими.
18. От този могъщ трон струяха потоци от пламъци.
19. Така, че бе невъзможно да се гледа в него.

20. Някой бе седнал върху този трон на славата.

21. Дрехите му бяха по-сияйни от слънцето и по-бели от сняг.

22. Никой от ангелите не можеше да гледа в лицето славния и великолепия, нито да се приближи до него; нищо око на смъртен не можеше да го съзерцава. Около него имаше пламтящ огън.

23. Пред него също се издигаше буен огън, така че никой от тези, които го заобикаляха, не можеше да се приближи до него. А безброй бяха онези пред него. Той не се нуждаеше нито от съвети, нито от помощ, но светите мъже които го заобикаляха, не се отлъчваха от него ни денем, ни нощем. Приблжих се до колкото можех, закривайки лицето си и изпълнен със страх. Тогава Бог сам благоволи със собствената си уста да ме назове по име: Приблжи се ? каза той ? ела по- близко, за да чуеш моето свято слово, Енох.

24. Хвана ме и ме накара да стигна чак до вратата. А очите ми бяха наведени към земята.

XV

1. Тогава, обръщайки се към мен, той ми каза: Слушай! Слушай ме без страх о, праведни Еноше, о писарю на справедливостта. Приблжи се и чуй моя глас. Иди и кажи на наблюдателите, които те изпратиха да се застъпиш за тях: Вие трябваше да се молите за хората, а не хората да се молят за вас!

2. Защо се напуснали свещените небесни висини, ваше вечно обиталище, за да отидете да се скверните с жени? Защо се увлякохте по дъщерите човечески, направихте ги свои съпруги и вършехте с тях онова, което вършеха децата на земята, и народихте едно нечестиво поколение?

3. Вие, които бяхте небесни духове, свети и вечни, се осквернихте с жени, поддадохте се на плътта; вие направихте да се зачева в кръв, и се уподобихте на онези, които са от плът и кръв.

4. Те бидоха създадени, за да умират.

5. Ето защо аз им бях дал жени, за да могат да живеят с тях и да раждат деца, които да продължат техния род на земята.

6. Но вие, вие бяхте създадени още от начало от чисти духове и имавте вечен живот и съвсем не бяхте подвластни на смъртта.

7. Не ви дадох никакви жени, защото като чисти духове трябваше да обитавате небето.

8. Сега великаните, които са цената на връзката между духа и плътта, ще бъдат наричани земни зли духове и тяхно обиталище ще бъде земята. На свой ред те ще родят зли духове, понеже са свързани с небето с една част от естеството си, тъй като произлизат от наблюдателите. Те следователно ще бъдат злите духове на земята и ще

ги наричат духове на злото. Обиталище на небесните духове е небето; но земята ще да бъде обиталище на земните духове, тъй като там са родени.

9. Духовете на великаните ще донасят на земята всякакъв вид напаст ? чумата, войната, гладуването и скръбта.

10. Те нито ще ядат, нито ще пият, невидими за всеки поглед. Ще бунтуват мъжете и жените, защото са били заченати в дни на разруха и сеч.

XVI

1. Когато умрат исполините, където и да отидат техните души, когато напуснат телата им, постарай се това, което е плът у тях да загине преди Страшния съд. Да бъдат изтребени до деня на свършека на света; а наблюдателите и нечестивите ще бъдат унищожени завинаги.

2. Сега за наблюдателите, които те изпратиха да се застъпиш за тях.

3. Кажи им на тези небесни разуми: Вие имавте за жилище небето; но върховните тайни не ви бяха разкрити; затова узнахте тайната на несправедливостта.

4. И вие я доверихте на жените с трепета на своето сърце и с това умножихте злото на земята.

5. Кажи им прочее: Никога вие не ще получите милост, нито някога мир.

XVII

1. После ангелите ме отнесоха на едно място, където имаше нещо, подобно на унищожителен огън и където по желание приемаха човешки образ.

2. Отведоха ме на една височина, на една планина, чиито връх се извисяваше в небето.

3. И аз видях в покрайнините на това място, в най-отдалечения му кът, скривалищата на мълниците и гръмотевиците. Там имаше един огнен лък и стрели в колчан, един огнен меч и всякакъв вид светкавици.

4. След това ме пренесоха до един бликащ извор на запад от огньовете на залязващото слънце. Стигнах до една река от пламък, който течеше като вода, и се вливаше в огромното западно море.

5. Видях всичките големи реки и скоро пристигнах сред черните мрачини, където отива всяка земна плът. Там имаше планини от мрак, които раждат зимата и място, където водата се втича в определените и бездни.

6. Видях също устията на всичките реки на земята и това на бездната.

XVIII

1. После стигнах до обиталищата на всички ветрове и забелязах, че те служат за украса на земята и за запазване на нейните основи.
2. Видях камъка който крепи ъглите на земната твърд.
3. Видях също четирите вятъра, които поддържат земята и небосвода.
4. Ветровете, които духат в небесните висини.
5. Ветровете, които се издигат между небето и земята и образуват стълбовете на небето.
6. Онези, които правят да се върти небето и увеличат в своята орбита слънцето и звездите, а над земята видях вятъра, който крепи облаците.
7. Видях пътя на облаците.
8. Зърнах накрая на земята небесната вис, която тегне над нея. Тогава се обърнах на юг.
9. Там блестяха денем и нощем шест планини от скъпоценни камъни ? три на изток и три на юг.
10. Планините на изток бяха направени от скъпоценни разноцветни камъни ? от бисер и антимон. Планините на юг бяха от червени камъни. Върхът на тези планини се извисяваше до небето като трона господен; той беше направен от алабастър, а върхът му от сапфир. Видях също пламтящ огън, който блестеше върху планините.
11. Там също зърнах в едно пространство мястото, където бяха събрани водите.
12. Там видях и изворите на земята, скрити в небесните стълбове.
13. И в небесните стълбове видях, но нито горе, нито долу, безброй бликащи огньове. Под изворите забелязах една местност, над която нямаше нито небосвод, нито земя под него; нямаше и вода; и нищо от ляво, нито от дясно, това беше един пуст пясъчен бряг.
14. Там имаше седем звезди, блестящи като огнени планини или като небесни духове.
15. Тогава ангелът каза: Това място ще бъде до свършека на земята и небето затвор за звездите и за небесното войнство.
16. Звездите, които кръжат над огъня, са ония, които са пристъпили божии заповеди преди тяхното изпитание. Той ги окова във вериги в това място, докато изкупят своето престъпление до една неизвестна година.

XIX

1. Тогава Уриел извика: Ето ангелите, които са съжителствували греховно с жените и са се провъзгласили за кнъзе.
2. Те скверниха хората и умножиха между тях заблужденията дотам, че ги накараха да принасят жертва на демоните, като на богове. Но в съдния ден те ще бъдат съдени и ще загинат, а с тях и техните жени, тъй като са се оставили да бъдат прелъстени доброволно и с радост.
3. И сам аз, Енох, видях края на всичко това и никому друго не бе дадено да го види, освен на мене.

XX

1. Ето имената на ангелите, които бдят:
2. Уриел, който управлява воплите и ужаса.
3. Архангел Рафаел, един от светите ангели, който властвува над земните духове.
4. Рагуел, един от светите ангели, който наказва земята и небесните светила.
5. Михаел, един от светите ангели, който господства над човешките добродетели и заповядва на народите.
6. Саракиел, който напътства земните деца, когато съгрешат.
7. Архангел Гавриил, ангелът, който властвува над Икисат, рая и херувимите.

XXI

1. Направи дълга обиколка и стигнах до едно място, където нищо не беше както трябва.
2. Не видях там нито величественото дело на високото небе, нито земята с нейните чудеса; това беше една празна и страховита пустиня.
3. Там също видях седем звезди, оковани една о друга, като големи планини, като огнени пламъци. При тази гледка аз извиках: За какво престъпление са оковани тези звезди? Защо са били затворени в това място? Тогава Уриел, един от светите ангели, който ме придружаваше и ми служеше за водач, ми отговори: Енох, защо са тези въпроси? Защо е това безпокойствие и тази тревога? Тези звезди престъпиха заповедите на всевишния Бог; и за да изкупят своето престъпление, са оковани във вериги в това място за безброй векове.
4. Оттам отидох в друго едно място на ужаса.

5. Там видях да гори един безкраен огън, палещ и унищожителен, сред който се намираше група ангели. Огнени стълбове и огнени езици се бореха по между си и потъваха в бездната. Не бях в състояние да измеря нито нейната големина, нито височината и. Не можех да си обясня и нейния произход. Когато я видях, извиках отново: Какво ужасно място! Колко трудно е да се измерят неговите дълбини.

6. Уриел, един от ангелите, който беше с мен, ми отговори: Енох, защо са тези тревоги, защо е тази почуда при вида на това ужасно място, на това място на страдание? Тук ? прибави той ? е затворът за паднали ангели; и те ще останат в него завинаги.

XXII

1. Оттам тръгнах към друго място, където от западна страна видях една голяма и висока планина, една стръмна скала и четири дивни пещери.

2. Във вътрешността това място беше дълбоко, пространно гладко и равно, но възтъмно.

3. Тогава архангел Рафаел, който ме придружаваше, ми рече: Ето блаженото място, където са събрани духовете, душите на умрелите; там именно трябва да се съберат душите на децата на хората.

4. Там те ще останат до деня на Страшния съд, до уреченото им време.

5. Но това време ще бъде далечно; това е денят на Страшния съд. И аз видях духовете на децата човешки, които вече бяха умрели и техните обвиняващи гласове се извисяваха до небето.

6. Тогава попитах Рафаел, светия ангел, който ме придружаваше и му казах: Чий е този обвиняващ глас, който възлиза към небето?

7. А той ми отговори: Това е гласът на духа на Авел, който биде убит от брата си Каин, и който ще го обвинява, докато неговото потомство не бъде изтребено от лицето на земята.

8. Докато неговото потомство не бъде заличено измежду хората.

9. Тогава аз го запитах за него, за всемирния съд и му рекох: Защо едните са разделени от другите? А той ми отговори: Има три различни вида между духовете на умрелите; три различни групи духове на праведни.

10. Тези групи са разделени от бездна, от водата и от светлината, която е над водата.

11. Грешниците също така са разделени на групи; след тяхната смърт, те отиват под земята, ако Страшният съд не ги е изпреварил приживе.

12. Там именно са заключени техните души; и там те са плячка на непоносими страдания ? наказание за ония, които са завинаги прокълнати, и чиито души ще бъдат наказани и оковани за вечни времена.

13. И ето това, което съществува от началото на света. Душите на тези, които се оплакват, са разделени от ония, които искат тяхната гибел, тяхното изстребление в деня на прегрешенията.

14. Такова е обиталището, предназначено за душите на несправедните люде и грешниците, за душите на онези, които са извършили несправедливости и са се присъединили към групата на нечестивите. Душите им съвсем няма да бъдат унищожени в деня на Страшния съд; но ще бъдат затворени в това място, от което няма да излязат никога.

15. А аз казах: Бъди благословен, господарю мой, господарю на славата и справедливостта, върховен и вечен!

XXIII

1. От там пристигнах в едно друго място от западната страна на краищата на земята.
2. Там видях отново пламтящ огън и неспирно движение, което продължаваше денем и нощем.
3. Попитах ангела, който беше с мен: Какво е това? Защо е това нестихващо движение?
4. Тогава Рагуел, един от ангелите, който ме придружаваше, ми отговори:
5. Този пламтящ огън, който се движи на запад, е огънят, който движи всички небесни светили.

XXIV

1. Оттам отлетях на друго едно място и видях планина от горящ денем и нощем огън. Щом я доближих, забелязах други седем различни една от друга блестящи планини.
2. Камъните, от които се състояха, бяха красиви и изпускаха искри; те блестят и сияят пред погледа и повърхността им е лъскава. Три бяха на изток непоклатими, макар че бяха една върху друга; три бяха на юг, също така непоклатими. Там имаше и дълбоки долини, които бяха разделени една от друга. В средата им се издигаше седмата планина. И всичките тези планини изглеждаха от далече като величествени тронове и бяха заобиколени с ухаини дървета.
3. Между тези дървета имаше едно, чийто мирис постоянно се усилваше и беше толкова нежен, че дори в райската градина нямаше дърво, което да излъчва толкова сладостен аромат. Неговите листа, неговите цветове и неговото стъбло не повяхваха нивга и плодовете му бяха изключителни.
4. Те приличаха на плодовете на палма. Когато го видях, извиках: Ето едно чудесно за гледане дърво; какви красиви листа, какви прекрасни плодове! Тогава архангел Михаел, един от светите и преславни ангели, които ме придружаваха и който им беше начело, ми отвърна:

5. Енох, защо задаваш въпроси относно миризмата на това дърво?
6. Защо гориш от желание да го опознаеш?
7. Тогава аз, Енох, му отвърнах: Бих желал да знам всичко, но особено онова, което се отнася до това дърво.
8. Архангелът ми отвърна: Планината, която виждаш, и чийто връх се издига на височината на трона господен, ще бъде седалището, където ще си почива Господарят на светостта и славата, вечния цар, когато идва и слиза, за да посети в своята доброта земята.
9. Колкото до благоуханното дърво, чийто дъх няма нищо плътско, никой не ще го докосне до деня на Страшния съд. И когато злите люде бъдат предадени на вечни мъчения, това дърво ще бъде дадено на праведните и смирените. Неговите плодове ще бъдат запазени за избраните, защото живота ще бъде посаден в свещеното място, на север, към жилището на вечния цар.
10. Тогава избраните ще се възрадваат и ще потреперят от ликуване в светая светих; един сладостен дъх ще проникне в техните кости и те ще прекарат, както твоите праотци, дълъг живот на земята; и този живот не ще бъде смутен нито от беди, нито от мъки, нито от нищета.
11. И аз славех Господаря на славата, вечния цар. Тогова, който бе приготвил който бе приготвил това дърво и бе благоволил да го обещае на светите мъже.

XXV

1. Оттам се упътих към центъра на земята и забелязах едно благодатно и плодородно място, където дърветата разпускаха непрестанно вечнозелени клони. Там видях и една свещена планина и по-надолу, на източния склон, вода, която течеше на юг. Още забелязах на изток също тъй извисена планина всред дълбоки, но тесни долини.
2. Водата течеше към планината, към западната и страна; по-надолу се издигаше друга една планина.
3. В полите на тази планина имаше тясна долина, а в средата, към краищата на тези три планини, други дълбоки и сухи долини. Всички тези долини, дълбоки и тесни, бяха върху една просторанна скала, на която имаше посадено едно дърво. Аз възхитено се дивях на скалата и долините.

XXVI

1. Тогава извиках: Каква е тази благословена земя; какво означават тези високи дървета и тази прокълнатата долина, която ги отделя?
2. Уриел, единия от ангелите, който беше с мен, ми отговори: Тази долина е прокълнатата с вечно проклятие. Тук ще бъдат събрани онези, които си служат с езика

си, за да богохулствуват против Бога и които отварят устата си, за да хулят неговата слава. Тук те ще бъдат събрани и това ще бъде жилището им.

3. Във върховния ден на съд с тях ще бъде даден на всички пример за справедливост; защото те ще получат прошка от Бога и ще го благославят през всичките дни на живота си като техен господар и цар.

4. И ще го славят в деня на Страшния съд заради милостта, която той ще направи да блесне върху тях. И тогава именно аз се обърнах към Бога и славех неговото име, величието му, властта му.

XXVII

1. Оттам тръгнах на изток към една планина, която се издигаше сред пустиня и на която видях само върха.

2. Тя беше покрита с дървета, порасли от семената, за които споменах, и от нея се спускаше един поток.

3. Оттам се спущаше един водопад, наглед съставен от множество потоци, на запад и на изток. От едната страна се издигаха дървета, а от другата се виждаха вода и роса.

XXVIII

1. Тогава се приближих до едно друго място на пустинята, на изток от планината, близо до която се намирах.

2. Там видях отбрани дървета, най-вече такива, които изпускат нежен аромат, подобен на тамяна и миртата. Всичките дървета бяха различни едно от друго.

3. В това място имаше също над всичките тези дървета едно възвишение на изток, недалеч оттам.

XXIX

1. Видях също друго едно място с долини, от където изтичаха нивга не пресъхващи води.

2. Видях едно прекрасно дърво, чийто мирис се равняваше на този на сакъзовото дърво.

3. И на бреговете на тази долина забелязах кинамоново дърво с чудесен аромат. Тогава се запътих на изток.

XXX

1. Видях друга една планина с дървета, които отделяха сок, подобен на нектар. Наричаха я Сарира или Калбанен. А върху и имаше друга една планина, на която растяха дървета с алое.
2. Тези дървета бяха отрупани като бадеми и бяха широки, а плодовете им надминаваха всички земни по аромат.

XXXI

1. Сетне се обърнах на север и започнах да разглеждам входовете от към планините. Видях седем други планини, покрити с лавандула, с ухаещи дървета ? канела и папирус.
2. Оставих зад себе си върховете на тези планини и, насочвайки се на изток, минах Еритрейско море. Когато го оставих зад себе си, свърнах към ангела Зитаел и достигнах градината на истината. Там видях множество високи дървета, отрупани с цвят.
3. Техният мирис бе сладостен, а формите им разнообразни и красиви. Там видях и дървото на познанието, чиито плодове просветляват разума на онзи, който ги опита.
4. То бе подобно на тамарис, а плодовете му бяха чудно красиви и приличаха на чепки грозде; неговия аромат се носеше навсякъде наоколо. И аз извиках: Какво красиво дърво! Каква прекрасна гледка!
5. Тогава архангел Рафаел, който беше с мен, ми, каза: Това е дървото на познанието, от което са яли твоят праядо и твоята прабаба. Неговите плодове ги просветлиха; очите им бидоха отворени и след като бяха разбрали, че са голи, бяха изгонени от рая на земята.

XXXII

1. След това се упътих към границите на земята; там видях големи животни с различен вид, различни по форма и вид птици, надарени със странни гласове.
2. На изток от местността, където бяха животните, забелязах границите на земята и мястото, където свършваше небето. Небесната врата беше отворена и видях, че оттам излизат звездите. Броях ги, както излизаха, и установих точния им брой. Узнах също така имената им, тяхното равномерно движение и отклонения, както ми ги обясняваше ангелът Уриел, който ме придружаваше.
3. Защото той ми ги показва всичките и ме осведоми за всички.
4. Запозна ме още с техните названия, големина, и с различните им влияния върху човека.

XXXIII

1. После тръгнах на север към краищата на земята.
2. И там, на границата на света, аз видях чудо, голямо и великолепно.
3. Видях небесните врати отворени. Те бяха три различни. От тях излизаха северните ветрове, бащата на студа, на градушката, на леда, на росата и на дъжда.
4. В една от тези врати ветровете леко свистяха. На другите две те свиреха обаче бурно и тяхното свистене се разнасяше по земята.

XXXIV

1. От там се упътих на запад към границите на земята.
2. И видях три врати, както тези на север. И тези врати имаха същата големина.

XXXV

1. Оттам се упътих на юг към границите на земята. Там също имаше три врати откъдето излизаха росата, дъждът и вятърът.
2. След това тръгнах на изток, към края на земята, където видях три небесни врати, обърнати на изток, и чиито рамки бяха по-тесни. През тези тесни врати излизаха небесните звезди, които следваха своя неизменен път на запад и този блестящ път се виждаше през цялото време.
3. Когато ги забелязах, издигнах глас за възхвала на Бога, който бе създал тези светли и сияйни небесни тела, за да разкрие на ангелското и човешкото умозрение великолепието на своите дела; за да възвеличат и едните и другите чудесата на неговото могъщество; за да прославят тежкия божествен труд на неговите ръце и да го величат во веки веков.

XXXVI

(Липсва в ръкописа)

XXXVII

1. Ето едно друго видение, второто видение на мъдростта, което има Енох, син на Яред, син на Малалеел, син на Кайнан, син на Енос, син на Сит, син Адамов. В него именно е началото на оная мъдрост, която получих, за да обясня и накарам да я обикнат онези, които населяват земята. Слушайте прочие и проумейте светите неща, които ще ви разкрия в присъствието на господаря на духовете. Онези, които бяха преди нас, гледаха на слушането на словото като на едно от своите задължения.

2. И ние, които идваме след тях, не поставяме пречка за проповядването на мъдростта; никога обаче до днес никому не е било дадено това, което бе дадено на мен ? мъдростта, както аз я разбирам и както Богу се харесва. Това, което получих от него, е настина част от вечния живот.

3. Тази мъдрост бе изказана в сто и тридесет мъдрословия, които се постарях да възвестя на жителите на този свят.

XXXVIII

1. Първо мъдрословие: Когато бъде възвестено на земята да се съберат праведните, нека грешниците да бъдат наказани и да получат пред всички заслуженото наказание за своите грехове.

2. Когато справедливостта бъде въздадена пред самите праведници, нека техните дела бъдат претеглени от господаря на духовете и те ще заслужат да получат обещаната награда; когато светлината на праведниците и избраните, които населяват земята, ще блести с безсмъртен блясък; какво ще стане тогава с обиталището на грешниците? Къде ще бъде мястото за отдых на оногова, който ще е отхвърлил Бога? За него щеше да бъде по-добре да не беше се раждал.

3. Когато бъдат разкрити тайните мисли на праведниците, грешните люде ще бъдат подвергнати на строга присъда и нечестивците ще бъдат измъчвани в тяхно присъствие.

4. От този момент насетне господарите на земята ще престанат да бъдат силни и възвишени. Те не ще могат да гледат светите мъже в лицето; защото светлината на праведниците и на избраните ще може да бъде съзерцавана само от господаря на духовете.

5. Обаче силните на този свят съвсем няма да бъдат унищожени; те ще бъдат предадени на праведниците и светите мъже.

6. От сега насетне няма да има никаква милост за тях от Бога, тъй като с времето на живота ще бъде изтекло и времето за милост.

XXXIX

1. В ония дни светата и благословена раса ще слезе от небесните висини и нейното потомство ще живее съвместно със синовете човечески. Енох получи книгите на възмущението и гнева, книгите на смут и вълнение.

2. Никога те не ще получат милост, казва господарят на духовете.

3. Тогава облакът ме издигна над повърхността на земята и ме отнесе на границите на небесата.

4. Там аз имах едно ново видение. Видях обиталището и мирното пребиваване на светиите. Очите ми имаха щастието да съзерцават техните жилища и тези на ангелите;

преспокойното им пребиваване заедно със светиите. Там се разнасяха запитвания, молитви и молби за децата човечески. Правдата тече пред тях като чиста вълна, а милосърдието се разлива по земята като скъпоценна роса. И така ще живеят те за вечни времена.

5. В това време очите ми съзерцаваха жилището на избраните, обиталището на истината, вярата и справедливостта.

6. Броят на светите мъже и на избраните ще бъде безкраен във всички времена.

7. Видях жилището им под крилата на господаря на духовете. Всичките светци и всички избрани пееха пред него, блестящи като огън; устата им бяха изпълнени с хвалебствия към Бога и устните им се отваряха, за да възвеличат името на господаря на духовете. Правдата беше застанала изправена пред него.

8. Там желаех да остана. Там аз въздишах за това жилище. Там беше частта от моето наследство още от началото, защото такава беше за мен волята на господаря на духовете.

9. Аз славах и величаех името на господаря на духовете с благословии и славословия, защото така желае той.

10. Дълго очите ми съзерцаваха тези честити обиталища и хвалех Бога с думите: Бъди благословен завинаги, от началото, преди създаването на света, и до края на вековете!

11. Кой е този свят? Във всички поколения трябва да те благославят онези, които съвсем не спят в праха, но които съзерцават твоята слава, които те прославят, величаят и те благославят с думите: Свят, свят, свят е господарят на духовете, който изпълва със своята безкрайност целия свят на разума.

12. Там очите ми съзерцаваха всички онези, които никога не заспиват и стоят изправени пред него и които го славят, казвайки: Бъди благословен! Нека завинаги да бъде благословено името господне! И лицето ми внезапно се промени, така че не можех повече да виждам.

XL

1. Видях след това хиляди и хиляди, милиони и милиони, безброй люде, които стояха изправени пред господаря на духовете.

2. Под четирите му крила, на четирите страни освен тях видях и други, които стояха пред него. Същевременно узнах техните имена, тъй като ангелите, които ме придружаваха, ми ги казваха, разкривайки ми всичките тайни.

3. Слушах гласовете на онези, които бяха на четирите страни и величаеха господаря на славата.

4. Първият глас славеше господаря на духовете във всичките векове.

5. Вторият глас, който чух, славеше избрания и избраните, които са измъчвани за господаря на духовете.

6. Третият глас, който чух, се застъпваше и умоляваше за онези, които са на земята и които призовават господаря на духовете.

7. Четвъртият глас, който чух, прогонваше нечестивите ангели и им запрети да застанат пред господаря на духовете, за да не възбудят никакви обвинения против земните жители.

8. Помолих подир това ангела на мира, който беше с мен, да ми разкрие всичките тези загадки. Казах му: Кой са онези, които видях от четирите страни на Бога, чиито думи чух и записах? А той ми отвърна: Най-напред това е свети Михаел, архангел милостив и търпелив.

9. След него идва свети Рафаел, архангел, който властвува

над болките и раните на човеците. Следва архангел Гавриил, който управлява всичко онова, което е могъщо. Най-сетне идва Фануил, който владее над покаянието и надеждата на онези, които трябва да наследят вечния живот. Това са четирите ангели на всевишния. Това са четирите им гласове, които ти току-що чу.

XLI

1. След това аз видях тайните на небесата и на рая във всичките пътища и тайните на всичките човешки дела, всяко според неговата тежест и неговото значение. Съзерцавах жилището на избраните и обиталищата на светците. Там моите очи видяха всичките грешници, които бяха отвергнали и отрекли господаря на славата, и които бяха отвергнати от него. Тъй като наказанието за техните престъпления не е могло да бъде обявено от него.

2. Там очите ми съзерцаваха още тайните на гръмотевицата, тайните на ветровете и на какви се разделят те, когато духат на земята; загадките на ветровете, на росата и на облаците. Видях мястото на техния произход и мястото, откъдето излитат, за да се наситят със земна прах.

3. Там също видях съборищата откъдето излизат, разделяйки се, ветровете, видях съкровищата на градушката, богатствата на снега, на облаците и дори облака, който е виснел преди създаването на света над земната повърхност.

4. Там видях също съкровищата на луната, откъдето се виждат нейните фази ? тяхното начало и величествен поврат; и колко една от тях е по-сияйна от другите; техният бляскав и неизбежен въртеж, другарството по между им, тяхното послушание и тяхното покорство, което ги води по стъпките на слънцето, според както повелява господарят на духовете. О, колко е могъщо неговото име във всички векове.

5. След това биде завършена пътеката на луната както в невидимата, така и във видимата и страна, преминаването на нейната пътека както през деня, така и през нощта. Както едната, така и другата страна обръщаха своя лик към господаря на духовете, като го величаеха и хвалеха безспир; още повече, че за тях времето за

възхваля е като времето за почивка, а за слънцето това са честите поврати към благославянето и проклятието.

6. За избраните светлината на луната е това, което са мрачините за грешниците. Такава е волята на господаря на духовете, който раздели светлината от мрачините, както разграничи духовете на хората, укрепвайки тези на праведниците със собствената си правда.

7. И никой от ангелите не ще ги предхожда, тъй като никой от тях не е получил тази власт. Колкото до Бога, той вижда от висотата на своя трон всички създания и ги съди като върховен господар.

XLII

1. Мъдростта никъде не намери на земята място, където да положи глава; затова избра за свое жилище небето.

2. Мъдростта слезе на земята, за да живее с децата човечески, но съвсем не намери там жилище. Тогава тя се върна в своето небесно жилище и зае място сред светите ангели. След нейното оттегляне дойде неправдата и намери там своето жилище. Тя бе приета от синовете човечески, както дъждът се попива от пустинята, както росата от зажаднялата земя.

XLIII

1. Видях друго едно великолепие и звездите на небето. Забелязах, че той ги назоваваше всичките със собствените им имена и те се обаждаха на неговото повикване. Забелязах как ги мереше във везната на справедливостта според тяхната светлина, според пространствата, които изминават и деня, в който трябва да изгреят или залязат. Великолепието ражда великолепие и техните движения отговарят на движенията на ангелите и на верните.

2. Тогава запитах ангела, който беше с мен и който ми обясняваше тайните и исках да знам техните имена. А той ми отговори: Господарят на духовете ти показва една личба. Това са имената на праведните, които са на земята, и които вярват в името на господаря на духовете във всички векове.

XLIV

1. Видях още друго великолепно нещо, което излъчваше звезди и ставаше блестящо, но никога не се отделяше от тях.

XLV

1. Второто мъдрословие, което се отнася за онези, които отричат името и обиталището на светиите и на господаря на духовете.

2. Те никога не ще се изкачат на небето, никога не ще слязат на земята. Ето каква ще бъде съдбата на ония, които отричат неговото име. Те ще бъдат определени за деня на наказание и възмездие.

3. В него ден избраният ще седи на трона на славата и ще определя тяхната съдба. Обнадеждавайки със своето присъствие духовете на светите мъже, той ще отреди жилище за ония, които са положили своето доверие и любов в неговото свято и преславно име.

4. В него ден ще положи избрания сред тях, ще променя лицето на небето и ще го осветля во веки.

5. Ще променя също и лицето на земята, ще я благословя също като онези, които избрах и с които ще населя земята. Но онези, които са извършили неправда, никога не ще живеят там, защото ги видях и забелязах. Но праведниците ще ги възнаградя със спокойствие. Ще ги поставя пред мен. За грешните вечно проклетие! Те ще бъдат изличени от лицето на земята.

XLVI

1. Там видях най-стария от дните, главата на когото беше бяла като сняг, а с него и един друг ден, който имаше образ на човек. Той беше пълен с благовидност като тази на светите ангели. Тогава попитах ангела, който вървеше с мен и ми обясняваше тайните относно сина човечески. Запитах го кой беше този човек, откъде идваше и защо придружаваше най-стария от дните.

2. Отговори ми със следните думи: Този е синът човечески, на когото се отдава всяка правда, с която той живее, и който държи ключовете на всички скрити съкровища; защото господарят на духовете него благоизволи да избере и да го даде със слава измежду всички създания.

3. Този син човечески, когото ти видя да изтръгва властниците от техните сладострастни легла и да ги изгонва от техните изконни земи; той ще тури юзда на властниците и ще строши зъбите на грешните.

4. Той ще прогони царете от техните тронове и царства, понеже отказват да му отдават почит, да изказват своите хвалби и да се покланят пред тогава, комуто бе дадено цялото царство. Той ще всее смут сред властниците; ще ги принуди да се крият пред него. Мрачините ще станат тяхно жилище, а червеите ще бъдат съжителители на тяхното ложе; и няма да има никаква надежда да излязат от тази гнъсна смрад, защото никога не са зачитали името на господаря на духовете.

5. Те ще намразят небесните звезди и ще вдигнат ръце против всемогъщия; очите им ще бъдат обърнати само към земята, която ще искат да направят свое вечно жилище; и делата им ще бъдат само дела на неправда. Те ще се радват само на своите богатства и ще се доверяват само на създадени от собствените им ръце богове. Те ще откажат да се молят Господу и ще го изгонят от своите храмове.

6. Също като вярващите, които ще бъдат преследвани заради Него.

XLVII

1. В него ден молитвите на светите мъже ще се издигнат от земята чак до трона на господаря на духовете.
2. Тогава праведниците, които живеят над земята, ще се съберат, и единогласно ще се молят, ще искат, ще славят, ще въздават голяма хвала, ще превъзнасят неговото име заради кръвта на праведниците, пролята за него и тези молитви на праведните ще се издигат непрекъснато към неговия трон, докато най-сетне им въздаде справедливост и се изчерпи неговото търпение към злите люде.
3. В това време видях най-стария от дните, седнал върху трона на своята слава. Пред себе си той държеше отворена книгата на живота и всички небесни властелини стояха изправени пред него и около него.
4. Сърцата на светите мъже преливаха от радост, защото беше дошло времето на правдата, бидоха чути молитвите на светите мъже и кръвта на праведните биде зачената от господаря на духовете.

XLVIII

1. Забелязах източника на правдата, който никога не пресъхваше и от който излизаха голямо множество малки ручеи, които бяха ручеите на мъдростта. Всички които бяха жадни, идваха там да пият, биваха внезапно изпълнени с мъдрост и отиваха да живеят с праведните, избраните и светите.
2. И в този час синът човечески биде призован пред господаря на духовете, а името му пред най-стария от дните.
3. Още преди да бъдат създадени слънцето и звездите, преди небесните светила да бъдат оформени на небесната твърд, призоваха името на сина човечески пред господаря на духовете. Той ще бъде опора на праведните и светите, те ще се облегат върху него и ще бъдат непоклатими. Той ще стане светлината на народите.
4. Ще бъде надеждата на онези, чието сърце е в тревога. Всички, които населяват земята ще коленичат пред него и ще му се поклонят. Ще го славят и ще го възхваляват; ще пеят хвалебни песни за господаря на духовете.
5. Така биде роден преди създаването на света избраният и тайнственият и неговото съществуване няма да има край.
6. Той живее в неговото присъствие и разкри на светиите и праведните мъдростта му; защото той именно им пази частта от тяхното наследство. Понеже те мразеха и гонеха далеч от себе си този свят на неправата и мразеха неговите дела и неговите пътища, и искаха да споменават само името на господаря на духовете.
7. Те ще бъдат спасени с неговото име и неговото име ще стане техен живот. В този ден ще бъдат унижени царете и силните на земята, които биха искали да завладеят света със силата на своите ръце.

8. В деня на тревога и смут душите им няма да бъдат спасени, но ще бъдат подчинени на ония, които аз съм избрал.

9. Ще ги отхвърля, както се хвърля слама в огъня и както се утаява оловото във вода. Те ще горят пред очите на праведните и ще бъдат потопени пред очите на светите и от тях не ще остане нито една частица.

10. Но в деня на техния смут мирът ще царува на земята.

11. Ще паднат в неговото присъствие и няма вече да се вдигнат и никой не ще може да ги изтръгне от техните ръце и да им помогне; защото са отхвърлили господаря на духовете и неговия пратеник. Да бъде благословено името му.

XLVIII (6)

1. Мъдростта изтича като водата и славата пред него е не пресъхваща во веки веков, защото той е могъщ във всичките тайни на правдата.

2. А неправдата минава като сянката; за нея няма постоянно жилище, защото изборният е застанал прав пред господаря на духовете и славата му трае во веки веков и неговото могъщество е вечно.

3. С него живее духът на мъдростта и разума, духът на познанието и могъществото, духът на онези, които спят с правдата. Той съди и различава най-скритите неща.

4. Никой не дръзва да произнесе дума пред него, защото изборния е пред лицето на господаря на духовете, защото такава е неговата воля.

XLIX

1. В ония дни светите мъже и избраните ще дочакат своя ред. Светлината на деня ще живее в тях и великолепието и славата ще ги озарят.

2. В дните на смут всички беди ще се струпат върху грешните, но праведниците ще тържествуват в името на господаря на духовете.

3. Други най-сетне ще разберат, че трябва да се покаят и да престанат да вършат лоши дела; ще разберат, че е крайно време да въздават похвали пред него и че още могат да бъдат спасени в неговото име. Той ще въздаде своето милосърдие върху тях; защото голяма е неговата снизходителност, а в присъдите му липсва всяка несправедливост. И който не се покае, ще загине.

4. Нека не очакват повече милост от мен, казва Господ.

L

1. В онези дни земята и адът ще върнат от своите недра всичко, което са погълнали, а бездната ще повърне всичко, което трябва да върне.
2. Той ще отдели праведните и светиите от нечестивите, защото за първите това ще бъдат дни на помилване и спасение.
3. Избраният ще седи на своя трон и всичките тайни на мъдростта и разума ще се отронят от неговите уста; защото господарят на духовете го е надарил с вечна слава.
4. Планините ще потреперят като овни и хълмовете ще заиграят като агнета, които са се набозали, а праведните ще бъдат ангелите от небето.
5. Лицето им ще се озари със светла радост; защото в онези дни избраният ще бъде опиянен от възторг; земята ще тръпне от радост. Ще я населяват праведните и избраните, ще я тълчат с невинните си нозе.

LI

1. След това време, в същото място, където бях видял толкова тайни, бях издигнат от един вихър и отнесен на запад.
2. Там очите ми прозяха тайните на небето и онези на земята; една планина от желязо, една планина от бронз, една планина от сребро, една планина от злато, една планина от течен метал и най-сетне една планина от олово.
3. Попитах ангела, който беше с мен: Какво означават нещата, които току що видях?
4. И ангелът ми отговори: Всичките видени от теб неща са подвластни на Месия и са знак на неговото царуване и власт на земята.
5. Ангелът на мира ми каза още: Почакай малко и ще видиш, ще ти бъдат разкрити всичките неща, които е създала мъдростта на господаря на духовете. Планините, които видя и които са едната от бронз, другата от желязо, третата от сребро четвъртата от злато, петата от разтопен метал и най-сетне шестата от олово, всичките тези планини ще стоят пред избрания както сладкиш от мед пред горяща пещ, или както водата, която се стича от върха на една планина, те ще паднат в неговите нозе.
6. В онези дни човеците не ще намерят своето спасение нито в златото, нито в среброто.
7. Те не ще могат нито да бягат нито да се защитават.
8. Тогава не ще се изковават оръжия от бронз, нито пък броня за гърдите.
9. Желязото ще стане ненужно; ще стане ненужно дори онова, което нито ръждясва, нито се изхабява и никой няма повече да се нуждае от олово.

10. Всичко ще бъде отхвърлено, всичко ще бъде премахнато от лицето на земята, когато избраният застане пред лицето на господаря на духовете.

LII

1. Тогава пред очите ми се представи дълбока долина с голям и обширен вход.
2. Ако дори всички, които населяват земята, морето и островите принесат своя дан и подаръци, пак не биха могли да запълнят нейната дълбочина. Ръцете им ще извършат неправда. Всичко, което създава усиления труд на праведните, грешниците ще го погълнат срамно. Те ще загинат отпред лицето на господаря на духовете и ще изчезнат от лицето на самата земя. А праведните ще се вдигнат и ще живеят во веки веков.
3. Видях ангелите на наказанието, които живеяха там и приготвяха оръдията на Сатаната.
4. Запитах ангела на мира, който вървеше с мен, за кого са предназначени тези инструменти.
5. Той ми отговори: Те се приготвят за царете и за силните на земята, които трябва да загинат по такъв начин.
6. Тогава ще се издигне величествен храм, където ще се съберат и никога не ще се разделят праведните в името на господаря на духовете.
7. Тези планини, както и земята и хълмовете, не ще останат когато той дойде, но ще изчезнат пред него като изворите на жива вода. Тогава праведните ще бъдат спасени от преследванията на грешниците.

LIII

1. Видях друга една част на земята, към която свърнах и където имаше една дълбока долина, цялата в пламъци.
2. В нея бяха завеждани царете и силните на земята.
3. Там очите ми зърнаха оръдия за измъчване, вериги от желязо без тегло.
4. Запитах ангела на мира, който ме придружаваше; за кого са тези вериги и тези оръдия за наказание?
5. А той ми отговори: Всичките тези инструменти са приготвени за армията на Азazel. Там нечестивите му войни ще бъдат хвърлени върху заострени камъни. Такава е волята на господаря на всички войнства.
6. Колкото до Михаел, Гавриил, Рафаел и Фануел, те ще бъдат утвърдени в този ден и ще бъдат натоварени да хвърлят в пламтящата пещ разбунтувалите се ангели; така ще бъде отмъстен господарят на духовете; по този начин ще бъдат наказани техните

престъпления; защото те са се превърнали в слуги и министри на Сатаната и прелъстителни на онези, които обитават земята.

7. В оня ден господарят ще даде знак за мъчение. Небесните щерни, както и изворите под небето и под земята ще се разтворят.

8. Всичките води както горните, така и долните ще се смесят.

9. Горната вода ще изпълни ролята на мъжа.

10. А долната вода ще изпълни ролята на жената; всички онези, които населяват земята и всички, които населяват границите на небето, ще бъдат изстребени.

11. От големината на наказанието те ще разберат големината на своята неправда и ще загинат.

LIV

1. И тогава най-стария от дните се разкая и каза: Напразно унищожих всички жители на земята.

2. И се закле в своето велико име, казвайки: Никога повече не ще постъпвам така със земните обитатели.

3. Но ще поставя знак в небето и той ще стане залог между мене и тях за вечни времена, за всичкото време докато траят небето и земята.

4. Ето какво аз реших още: Ако искам да ги изненадам, ще си послужа с ангелите като с оръдия за наказание в деня на смут и печал и гневът ми ще се стовари върху тях.

5. О, царе, о силни на този свят! Вие ще видите моя избран, седнал върху трона на моята слава; той ще съди Азazel, всичките негови съучастници и всичките му кохорти в името на господаря на духовете.

6. Там видях много ангели в средата на мъченията, затворени в железни и месингови мрежи. Тогава попитах ангеле на мира, който ме придружаваше: Къде отиват всички тези пленници?

7. А той ми отвърна: Към своите избрани и любимите си деца, за да бъдат всичките хвърлени в дълбочините на долината.

8. Тази долина ще бъде изпълнена с техните израни и техните любими, чиито дни са безсъмнено свършени, но дните на прегрешенията им никога не ще свършат.

9. Тогава князете ще се съберат и ще заговорничат заедно. Князете от Изток, между партите и медите, ще прогонят царете, обладани от духа на главозамайването и заблудението. Те ще ги свалят от техните тронове, скачайки като лъвове извън своите бърлоги и като гладни вълци сред стадо овце.

10. Ще пристъпят напред и ще тъпчат под нозете си земята на своите избрани, която ще се простира пред тях. Аерът, пътят и градът на моя праведен ще спрат техните набези. Те ще се вдигнат, за да се унищожат един друг; десницата им ще укрепне и никой не ще познае своя брат или своя приятел.

11. Нито баща си, нито майка си, докато броят на трупите не бъде попълнен с тяхната смърт и с тяхното наказание. И това ще бъде справедливо.

12. През ония дни бездната ще разтвори своята все унищожителна паст, за да погълне грешниците, които по този начин ще изчезнат от лицето на избраните.

LV

1. После друга една армия от колесници и тези колесници бяха изпълнени с войни.

2. Носени върху крилата на ветровете, те идваха от изток, запад и юг.

3. Отдалеч се чуваше шумът на техните движещи се колесници.

4. И този шум беше тъй силен, че го чуваха светиите в небето; стълбовете и основите на земята бяха разтърсвани от него. Той огласяваше и краищата на земята, чак до тези на небето.

5. Тогава всички паднаха ничком и отдаваха почести на господаря на духовете.

6. Така завършва второто мъдрословие.

LVI

1. Тогава започнах третото мъдрословие за праведните и избраните.

2. Бъдете благословени, праведници и избрани, защото жребият ви е славен.

3. Праведните ще живеят в светлината на слънцето, а избраните в светлината на вечния живот, чиито дни няма да имат край; дните на праведниците няма да имат чет. Те търсеха светлината и намериха правдата на господаря на духовете.

4. Нека прочие праведните получат мир от господаря на света.

5. След този миг ще се каже, че те търсят в небето тайните на справедливостта и частта от наследството, което вярата им обещава. Понеже те се издигнаха като слънцето върху земята и мрачините се разпръснаха. Там ще има безкрайна светлина и безброй дни. Мрачините ще се разпръснат и светлината ще възрасне пред господаря на духовете; светлината на правдата ще сияе над тях с несравним блясък.

LVII

1. В ония дни очите ми прозряха тайните на мълниците и светкавиците и тяхната присъда.
2. Те проблясват за благослов или проклятие в зависимост от волята на господаря на духовете.
3. Видях също тайните на гръмотевиците, когато боботят в небето, и земята отеква от техния грохот.
4. Видях още земните жилища. Колкото до гърма, ако понякога той трещи, за да извести мир и за да благославя, той боботи често за проклятие, според волята на господаря на духовете.
5. После разбрах всичките тайни на мълниците и светкавиците. Те еднакво възвестяват на света благослова и плодородието.

LVIII

1. В четиридесетия ден от седмия месец на петстотината година от живота на Енох аз видях в това мъдрословие, че небето на небесата бе разтърсено и че върховните власти, че хилядите, безброят ангели бяха силно разтревожени. Когато погледнах, видях най-стария от дните, седнал върху трона на славата, заобиколен от ангели и светци. Бях обзет от силен страх и сякаш зашеметен от изумление; нозете ми се разтрепериха и паднах ничком на земята. Тогава архангел Михаил, другият свят ангел, бе изпратен да ме вдигне.
2. Когато се изправих, се съвзех от уплахата, не можейки да понеса това твърде силно за моята слабост видение, вълненията и потреперването на небето.
3. Архангел Михаил ме запита: Защо те смущава това видение?
4. До днес беше времето на неговото милосърдие и той бе великодушен към земните жители.
5. Но когато дойде денят и могъществото, наказанието и присъдата, които господарят на духовете е приготвил за ония, които се прекланят пред присъдата на справедливостта и за онези, които отхвърлят присъдата на правдата, и за онези, които произнасят всеу неговото име.
6. Този ден ще бъде за избраните ден на завет, а за грешниците ден на казан.
7. В него ден ще бъдат пуснати да се нахранят със злите люде две чудовища, едното мъжко а другото женско; женското се нарича Левитан; то обитава морските дълбини, върху източниците на водите.
8. Мъжкото чудовище се казва Бехемот; то гърчи в една невидима пустиня своите прешлени.

9. Името и беше Дандажин, на изток от градината, където живееха избраните и праведните и където бе поставен моя прадед, седмият след Адам ? първият човек, създаден от господаря на духовете.

10. Тогава помолих другия ангел да ми обясни могъществото на тези чудовища и как са били те отделени едно от друго в един и същи ден, за да бъдат хвърлени едното в дъното на морето, а другото в сърцето на една пустиня.

11. А той ми отвърна: Сине человечески, ти искаш да узнаеш тайнствени и скрити неща.

12. И ангелът на мира, който ме придружаваше, ми каза: Тези две чудовища са творения на божиемо могъщество и трябва да разкъсат ония, които ще бъдат наказани от божията мъст.

13. Тогава децата ще загинат със своите майки и синовете с техните бащи.

14. Те ще бъдат наказани със заслуженото наказание и божията правда ще бъде задоволена, но след тази присъда ще дойде часът на милосърдие и великодушие.

LIX

1. Другият ангел, който ме придружаваше, ми говори.

2. И ми разкри първите и последните тайни върху земята и на небето.

3. На границите на небето и в неговите основи, в мястото, където се събират ветровете.

4. Той ми посочи как се дели тяхното духане и как бива то измервано, как се разпределят ветровете и изворите според тяхната енергия и обилие.

5. Даде ми да видя блясъка на лунната светлина ? това е силата на справедливостта ? как се подразделят звездите по между си и какво е наименованието на всяка.

6. Той ми показва също гръмотевиците, разграничени по между си по тежест, енергия и мощност.

7. Видях покорността на тези небесни бичове на неговата божествена воля. Разбрах, че светлината никога няма да се отдели от мълнията и макар свързани от различни духове, те не са по-малко неотделими.

8. Защото, когато светкавицата бразди облака, гърмът се разразява, но техните духове спират точно навреме и помежду им настъпва равновесие; съкровищата им са безбройни като пясъчните зърна. И едната, и другият стихват, когато е нужно, и според обстоятелствата те потискат своите сили или ги развихрят.

9. Духът на морето е също тъй силен и докато една странна сила го тегли с една юзда назад, в същото време го гони напред и го разбива срещу планините. Духът на скрежа е неговият ангел, духът на градушката е също тъй добър ангел, като този на снега, по

своята сила и в нея обитава главно един дух, който я прави да се издига като дима и неговото име е свежест.

10. Духът на облаците никога не съжителствува с духовете, за които току що говорих, но има собствено жилище; неговото движение е величествено.

11. В светлината и в мрака, зиме и лете, неговото жилище е великолепно и неговият ангел е винаги сияен.

12. Духът на росата има своето жилище на самите краища на небето. То е близо до това на дъжда; неговата власт е през зимата и през лятото. Ето как са произлезли облаците: бил е създаден първоначално един облак, към който са се присъединили множество други. Скоро те се натрупвали, носейки дъжда в хладните си недра; тогава ангелът разтваря небесните съкровища и така бива създаден дъждът.

13. Същото става и когато дъждът падне на земната повърхност. Той се съединява с всички води, които текат в нейната гръд, след като са я оплодили; защото водите са земната храна. Такава е волята на Всевишния.

14. Ето защо има граници на дъжда и ангелите, които водят имената си от него, го разпределят правилно.

15. Видях всичките тези чудеса, както и градината на праведниците.

LX

1. В тези дни видях ангели, които държаха дълги въжета и които носени от леките си криле, летяха на север.

2. Запитах ангела, защо те носеха в ръцете си тези дълги въжета и защо бяха отлетели. А той ми отговори че са отивали да измерват.

3. Ангелът, който ме придружаваше, прибави още: Това са мерките на праведниците; те ще донесат въжетата на праведните, за да се облегнат върху името на господаря на духовете завинаги.

4. Избраните ще започнат да живеят с избрани.

5. Ето законите, които ще бъдат дадени наведнъж и които ще потвърдят словото на правдата.

6. Тези закони ще разкрият всички тайни в дълбините на земята.

7. И ще стане тъй, че онези, които са загинали в пустинята, които са били разкъсани от морските риби или от диви зверове, ще бъдат изпълнени с надежда в деня на избания; защото никой не ще загине в присъствието на Бога, никой не може да загине.

8. И всички, които бяха на небето, са получили властта, благодатта, славата и величието.

9. Те ще хвалят с гласовете си Божия избраник, ще превъзнасят и славят мъдростта му и ще направят така, че да бъде прозряна и тяхната мъдрост в словото и в духа на живота.

10. След това господарят на духовете ще постави избрания върху трона на славата си.

11. За да съди от небесните висини делата на светите мъже и да мери техните деяния с везните на правдата. И когато той повдигне лице, за да прозре тайните пътища, които те са следвали, доверявайки се в името на господаря на духовете и тяхното напредване в пътеките на правдата.

12. Всички ще съединят техните гласове, ще го славят, превъзнасят и чествуват в името му.

13. Тогава той ще призове на съд всичките сили на всички стихии, всичките светии, херувимите, серафимите и офанимите, всичките ангели на силата, ангелите на властта, т. е. ангелите на избрания и другите сили, които в първия ден на създанието бяха кръжали над водите.

14. С мощен глас те ще ги превъзнасят, ще ги възхваляват, прославят и величават, тези духове на вярата, тези духове на мъдростта и на търпението, тези духове на милосърдието на правдата и мира, тези духове на благоволенieto; всички ще извикат в един глас: Нека да бъде благословен; да бъде благословено името на нашите страдания, за да чествуваме, да хвалим, да благославяме, да изповядваме нашите грехове и престъпления пред лицето на неговата слава.

8. Облекчението, което искаме, е мимолетно и въпреки това не можем да го получим; нашата светлина е угаснала за вечни времена и мрачините ни ограждат завинаги.

9. Защото не го признавахме, не славехме името на царя на царете, не чествувахме Бога във всичките му дела; но бяхме се доверили на нашата сила и на скиптъра на нашата слава.

10. В деня на скръб и ужас той също не ще ни спаси и не ще намерим никакъв покой. Сега едва разбираме, че Господ е неизменен във всичките си дела, във всичките си присъди, в своята справедливост.

11. В своите присъди той не прави изключение никому; и ето че сме отвергнати от неговия поглед заради лошите си дела.

12. А прегрешенията ни са добре претеглени!

13. После ще си кажат един другиму: Душите ни са преситени от богатствата на неправдата.

14. И ето че не са ни от никаква полза, когато слизае в пламъците на ада.

15. Тогава лицата им ще се изпълнят с мрак и смут пред лицето на сина човечески...и те ще бъдат отвергнати далеч от него, защото пред него ще се възправи мечът на справедливостта, за да ги изтреби.

16. А Господ каза: Ето присъдата на моята справедливост срещу князете, царете, силните и онези, които владеят земята.

LXIII

1. Имах и други видения в това пустинно място. Чух глас на ангела, който казваше: Ето слезлите от небето на земята ангели, които са разбулили тайните на синовете човечески и са ги научили да познават неправдата.

LXIV

1. В онова време Ной видя земята да се наклонява и да заплашва да рухне.

2. Ето защо той тръгна на път и се запъти към границите на земята, към жилището на своя прадед Енох.

3. Извика трикратно с горък глас: Чуй ме, чуй ме, чуй ме! И му рече: Кажи ми какво става на земята, понеже изглежда, че тя страда и е жестоко измъчвана; сигурно и аз ще загина с нея.

4. И наистина на земята имаше голям смут и от небето биде чул един глас. Аз паднах ничком на земята, а моят прадед Енох дойде и застана пред мен.

5. Каза ми: Защо ме повика с тъй горък и плачевен глас?

6. Господ реши в своята правда да изтреби всички земни жители, тъй като са узнали всичките тайни на ангелите и имат в ръцете си враждебната мощ на демоните и силата на магията. И на онези, които издигат идоли по цялата земя.

7. Те знаят как се извлича среброто от земната прах, как се намират в почвата метални пластинки; оловото и бронзът съвсем не са плодове на земята и трябва да се извличат от нейните недра.

8. И един ангел биде назначен да ги пази, но се остави да бъде покварен.

9. Тогава моят прадед Енох ме хвана за ръка и като ме изправи ми рече: Иди, защото аз се допитах до Бога за този земен смут и той ми отговори: Те препълниха чашата на своето безчестие и моята справедливост вика за отмъщение! Те са се допитали до луните и са узнали, че земята ще загине с всичките и обитатели. И те не ще намерят никаква закрила навеки.

10. Открили са тайни, които съвсем не биваше да знаят, ето защо ще бъдат съдени; но ти, сине мой, господарят на духовете познава твоята чистота и невинност; той знае, че ти укоряваш разкриването на тайните.

11. Господарят, истински светият, е запазил твоето име между имената на светиите; той ще те запази от покварата на земните жители. Ще даде на твоите потомци царства и голяма слава и ще направи да произлезе от теб потомство на праведници и свети мъже, чиито брой ще бъде безкраен.

LXV

1. После той ми показва ангелите на небесната казън, които се готвеха да развържат беса на земните води.

2. За да служат на правдата на бога и да накажат заслужено всички онези, които населяват земята.

3. И господарят на духовете забрани на ангелите да дават каквато и да било помощ на човечите.

4. Защото тези ангели управляваха стихийността на водите. Тогава аз напуснах присъствието на Енох.

LXVI

1. В онези дни словото господне достигна до моя слух; то казваше: Ной, до ушите ми достигна слухът за твоето съществуване чисто от престъпления, изпълнено с обич и правда.

2. Вече ангелите изграждат затвори и щом извършат това, ще вдигна ръка и ще те запазя.

3. От теб ще произлезе потомство, което ще обнови земята, за да не остане тя пуста. Ще утвърдя твоето потомство, и потомството на онези, които ще живеят с теб, ще бъде благословено и ще се умножи върху лицето на земята чрез силата на божие име.

4. А ангелите. Които са извършили неправда, ще бъдат хвърлени в пламтящата долина, която моят прадед Енох ми бе посочил на запад и където имаше планини от злато, сребро, желязо, течен метал и калай.

5. Аз видях тази долина. Там имаше голям смут и избликващи води.

6. И след като стана всичко това, от една течна огнена маса с избликващите води се излъчи силна миризма на сярна и долината на виновните за съблазън ангели гореше на тази земя.

7. В тази долина протичаха също огнени реки, в които бяха хвърлени ангелите, заблудили земните обитатели.

8. В ония дни те ще служат за излекуване душата и тялото на царете, силните, великите и на онези, които населяват земята. От друга страна, те ще служат за осъждане на духа.

9. Духът им ще бъде изцяло във властта на удоволствията, така, че да бъдат съдени телесно, понеже отричаха господаря на духовете и макар че знаеха за наказанието, което ги очаква, не призоваваха никога неговото свято име.

10. И както техните тела ще бъдат подвергнати на страшно мъчение, и душите им също така ще понесат вечно наказание.

11. Защото думата на господаря на духовете е винаги действена.

12. Неговата присъда ще се строполи върху им, защото са се отдали на сладострастието на телата си и са отrekli господаря на духовете.

13. През ония дни водите на тази долина ще се променят; когато бъдат съдени ангелите, горещината на тези извори отново ще се засили.

14. А когато ангелите възлязат, водите на тези извори отново ще се охладят, след като са били горещи. Тогава чух архангел Михаил, който ми казваше: Присъдата срещу ангелите заплашва също така царете, князете и всички онези, които владеят земята.

15. Защото тези води, давайки живот на духовете на ангелите, ще дадат смърт на техните тела. Но те няма да разберат и няма да повярват, че тези разхлаждащи води ще могат да се превърнат в разкалена жарава, която ще грее на вечни времена.

LXVII

1. След това прадедът Енох ме запозна с тайните, които съдържаха неговата книга и ми обясни мъдрословията, които му бяха разкрити, разкривайки ми ги в словата на тази книга.

2. В същото време архангел Михаил отговори и каза на архангел Рафаел: Духът ми въстава и се гневи против строгостта на тайната присъда срещу ангелите; кой може да понесе една тъй строга присъда, която нивга не ще бъде променена и която трябва да ги погуби навеки?

3. Присъдата срещу тях биде произнесена от ония, които ги направиха да излязат по този начин. И се случи така, че застанал пред господаря на духовете, архангел Миаел отговори и каза на архангел Рафаел: Кое сърце няма да бъде затрогнато, кой дух няма да изпита състрадание?

4. След това архангел Михаил рече на архангел Рафаел: Няма никога да ги защитавам в присъствието на Бога; защото обидиха господаря на духовете, смятайки се за богове; върховната правда ще тегне върху им завинаги.

5. Тя не ще тегне нито върху невинния ангел, нито върху човека, но само върху онези, които са виновни и чието наказание ще бъде вечно.

LXVIII

1. После те ще бъдат поразени от уплаха и страх поради произнесената срещу тях присъда, като наказание за откритията, които са направили на земните жители.
2. Ето имената на виновните: първият от всички е Семияза, вторият Арстикифа, третият Армен, четвъртият Какабаел, петият Турел, шестият Румаел, седмият Данел, осмият Нукаел, деветият Барукел, десетият Азazel, единадесетият Армерс, дванадесетият Батариал, тринадесетият Басасаел, четиринадесетият Ауанел, петнадесетият Туриал, шестнадесетият Симатисиел, седемнадесетият Етарел, осемнадесетият Тумаел, деветнадесетият Тарел, двадесетият Румаел и двадесет и първия Езезеел.
3. Това са имената на князете на виновните ангели. Ето и имената на началниците на техните стотици, петдесеторки, на техните десеторки.
4. Името на първия е Йекум. Той изкуси синовете на ангелите и ги подстрои да слязат на земята, за да създадат деца с човешки същества.
5. Името на втория е Кезабел, който нашепна лоши мисли на синовете на ангелите и ги накара да осквернят телата си, съвкупявайки се със земните дъщери.
6. Името на третия е Гадрел. Той научи човеците на убийство.
7. Той прелъсти Ева и научи земните синове да правят оръдия, които причиняват смърт или отбиват смъртта ? броня, щит, меч.
8. Тези оръдия преминаха от техните ръце в ръцете на земните жители и останаха там завинаги.
9. Името на четвъртия е Тенемюе. Той именно разкри на земните синове горчивината и сладостта.
10. И всичките тайни на лъже мъдростта.
11. Научи ги на писмо и им показа използването на мастилото и хартията.
12. Той също им показва как се бяха размножили онези, които от началото на света до днес се бяха заблудили в своята суетна мъдрост.
13. Защото човеците съвсем не бяха създадени своята вяра на хартия с мастило.
14. Но да подражават на чистотата и на правдата на ангелите.
15. Те съвсем не бяха познали смъртта, която всичко унищожава; затова именно ме разкъсва силата.
16. Те не биха могли да загинат, освен поради твърде многото си знания.
17. Седмият се нарича Касиаде. Той бе научил децата на земята на всички дяволски и скверни изкуства.

18. На гнъсните средства да се убива детето в утробата на майката, на изкуствата, които се прилагат чрез ухапване от змии, чрез енергията посред бял ден, в семето на змията, наречена Табаат.

19. Това е числото на Кесбел, главният тържествен обет, който всемогъщият разкри на светите мъже от лоното на своята слава.

20. Неговото име е Бека. Той поиска от архангел Михаил да му покаже тайнственото име, за да разбере неговия смисъл и да си припомня страшния обет на Бога; и за да кара да треперят при това име и при този обет онези, които бяха разкрил на хората всичките опасни тайни.

21. Такава е всъщност чародейната сила на тази клетва. Тя е страшна и безпощадна.

22. И той даде тази тържествена клетва на Бека на архангел Михаил.

23. Ето силата на тази клетва:

24. Чрез нейната тайнствена сила небето бе повесено преди още да бъде създаден светът.

25. Чрез нея земята се издигна над водите и от скритите части на хълмовете избликнаха след създаването на света и навеки призрачни извори.

26. Чрез нея морето бе включено в своите рамки и в своите основи.

27. Той постави пясъчни зърна, за да го обуздае във време на неговото бушуване и никога то не би могло да излезе от своите предели. Чрез тази страховита клетва биде набраздена бездната и запазва завинаги своето място.

28. Чрез тази клетва слънцето и луната изпълняват заклетия си ход, без никога да се отклоняват от предназначения им път.

29. Чрез нея звездите следват вечния си ход.

30. И винаги отговарят, когато биват назовани със своите имена.

31. Чрез същата тази клетва ветровете господствуват над водите; всички те имат собствени духове, които установяват щастливо съзвучие помежду им.

32. Там се пазят съкровищата на гръмотевиците и блясъкът на мълнията.

33. Там са спастрени богатствата на градушката и на леда, съкровищата на снега, дъжда и росата.

34. Всичките тези ангели ще спастрят и благославят името на господаря на духовете.

35. Те ще го славят с всякакви хвалебствия и той ще ги подкрепя и насърчава в техните милосърдни дела. Те ще възхваляват, славят и превъзнасят името на господаря на духовете во веки веков.

36. И тази клетва бе утвърдена за тях. Техните пътища бяха очертани и нищо не можеше да им попречи да ги следват.

37. Голяма беше тяхната радост.

38. Те го благославяха, славеха и превъзнасяха, защото им бе разкрита тайната на сина човечески.

39. А той седеше върху трона на славата и нему принадлежеше главния дял от Вечния съд. Грешниците ще изчезнат от лицето на земята и онези, които ги бяха съблазнили, ще бъдат оковани завинаги във вериги.

40. Според степента на тяхната поквара те ще бъдат подложени на различни наказания. А що се касае до делата им, те ще се изличат от лицето на земята и повече няма да има съблазнители, понеже синът човечески се е появил седнал върху трона на своята слава.

41. Ще престане всеки душевен смут, всяко зло ще изчезне пред неговото лице и само словото на сина човечески ще продължава да съществува в присъствието на господаря на духовете.

42. Ето третото мъдрословие на Енох.

LXIX

1. След това името на сина човечески, който живееше с господаря на духовете, бе възторжено славено от земните обитатели.

2. Той биде възхваляван в техните колесници и прославян сред водите.

3. Оттогава насетне аз не ходех повече сред земните синове. Той ме постави между два духа, между севера и запада, където ангелите бяха получили възета, за да мерят мястото запазено за праведниците и избраните.

4. Там видях първите отци, светиите, които населяваха тези красиви места навеки.

LXX

1. След това моят дух се скри и литна в небесата. Забелязах синовете на ангелите да стъпват върху горящ огън; дрехите им бяха бели а лицата прозрачни като кристал.

2. Видях две реки от огън, блестящ като хиацинт.

3. Тогава аз паднах ничком пред господаря на духовете.

4. И Михаил, един от архангелите, ме хвана за ръка, накара ме да стана и ме отведе в тайнствените светилища на милосърдието и правдата.
5. Показа ми всички скрити неща на границите на небето, сбирщата на звездите и светлите лъчи, които озаряваха лицата на светиите.
6. И той скри духа на Енох в небето на небесата.
7. Там аз забелязах сред светлината една сграда от кристал.
8. А сред кристалните камъни езици от жив огън; моят дух видя кръг, който обхващаше от четирите краища пламналото жилище и реките от огън, които го заобикаляха.
9. Серафимите, херувимите и офанимите стояха прави наоколо. Те никога не заспиваха и пазеха трона на славата.
10. Видях безброй ангели и хиляди, милиони и милиони, които заобикаляха това обиталище.
11. Михаил, Рафаел, Гаврил, Фанюел и светите ангели, които бяха във върховните небеса, влизаха и излизаха от него. Рафаел и Гавриил, както и едно безбройно множество свети ангели излизаха от това жилище.
12. С тях тогава се появяваше най-старият от дните, чиято глава беше бяла и чиста като памук, и дрехите на когото не мога да опиша.
13. Тогава аз паднах ничком. Тялото ми бе обхванато от тръпки и духът ми отслабна.
14. И аз издигнах глас да го благословя, възхваля и прославя.
15. А похвалите, които излизаха от моята уста, бяха приятни на най-стария от дните.
16. Той дойде заедно с Михаил, Гавраил, Рафаел и Фанюел, с хиляди и хиляди, милиони и милиони, с безброй ангели, които не бе възможно да бъдат преброени.
17. Тогава този ангел се приближи до мен и ме поздрави с думите: Ти си синът человечески. Роден си за правда и правдата е с теб.
18. Справедливостта на най-стария от дните не ще те напусне нивга.
19. Тъй рече той: Той ще направи да слезе над теб мирът, защото мирът идва от оногова, който е създал света.
20. И ще се всели в теб завинаги.
21. Всички онези, които ще вървят в пътеките на правдата, ще те придружават във вечността.

22. И жилището им ще бъде близо до твоето, техните съдби ще се слеят с твоята съдба и никога няма да бъдат разделени.

23. Ще им бъде дадено да прекарат дълги дни със сина човечески.

24. Мирът ще бъде навеки за праведните, а пътят на мъдростта за светите, в името на господаря на духовете.

LXXI

1. Книга за движението на небесните светила според техния ред, техните времена, техните имена и местата, откъдето започва техният ход и различните им положения, т.е. всички неща които Уриел, светият ангел, който ме придружаваше и който управляваше тези светила, ми обясни едно след друго.

2. Ето първият закон на небесните светила. Слънцето, светилникът на деня, излиза от небесните врати на изток и залязва през западните небесни врати.

3. Видях шест врати, през които слънцето започва своя ход и други шест, през които то го завършва.

4. През същите тези врати излиза и влиза луната. Видях тези принцове на небесните светила и звездите, които ги предхождат, шестте врати на техния изгрев и шестте порти на техния залез.

5. Всичките тези врати са разположени една след друга в една и съща линия и наляво и дясно има прозорци.

6. Първом се вижда да се приближава голямото небесно светило, наречено слънце, чиято орбита е като небесната орбита, и което блести от огън и пламъци. 7. Вятърът гони колесницата, с която то пътува.

8. Но скоро то се наклонява на север, за да се приближи към изток; заобикаля, минавайки през тази врата, и осветлява тази част на небето.

9. Такова е неговото движение през първия месец.

10. То тръгва през четвъртата от тези врати, която е на изток.

11. И в тази четвърта врата, през която то минава първия месец, има дванадесет прозореца, от които се изливат потоци от пламъци, когато те се отворят в определено време.

12. Когато слънцето се издигне в небето, то минава през четвъртата врата тридесет дни и през четвъртата врата от западна страна слиза по права линия.

13. След това време дните нарастват, а нощите намаляват в продължение на тридесет дни. Тогава денят е два пъти по-дълъг от нощта.

14. И наистина денят има десет части, а нощта само осем.

15. Слънцето минава през тази врата и залязва, минавайки през съответната врата, след това се приближава до петата врата на изток в продължение на тридесет дни и залязва по същия начин минавайки през съответната врата.
16. През това време денят нараства с още една част и има следователно единадесет части, докато нощта намалява и има само седем части.
17. Тогава слънцето се приближава към изток, минавайки през шестата врата, и изгрява и залязва, минавайки през същата тази врата в продължение на тридесет дни.
18. През него време денят е два пъти по-дълъг от нощта и съдържа дванадесет части.
19. Що се касае до нощта, тя намалява в същата пропорция и съдържа само десет части. Най-сетне слънцето се отклонява така, че денят започва да намалява, докато нощта се увеличава.
20. Понеже слънцето започва отново да се връща към изток, минавайки през шестата врата, през която излиза и влиза в продължение на тридесет дни.
21. След този период денят намалява с един градус и съдържа единадесет части, докато нощта съдържа само седем.
22. Слънцето напуска запад, минавайки през шестата врата, и се насочва към изток. Изгрява през петата врата тридесет дни и залязва също на запад, минавайки през петата врата.
23. Тогава денят е намалял с две дванадесетинки и има десет части, докато нощта съдържа осем.
24. Следователно слънцето минава на изток, както и на запад, през петата врата. Най-после то изгрява през четвъртата врата в продължение на тридесет и един ден и залязва на запад.
25. През това време денят е равен на нощта, така че и единият, и другата имат еднакво по девет части.
26. Тогава слънцето напуска тази врата и се насочва към изток. Минава през третата врата, както при изгрев, така и при залез.
27. След това нощта нараства в продължение на тридесет дни, като нощта съдържа десет части, а денят само осем.
28. Тогава слънцето излиза през третата врата и също залязва в продължение на тридесет дни на запад през същата врата.
29. После то минава през втората врата както на изток, така и на запад.
30. Тогава нощта съдържа единадесет части, а денят само седем.

31. Това е времето, когато слънцето минава през втората врата както при изгрева си, така и при залеза си. После то се накланя, и достига до първата врата, през която минава в продължение на тридесет дни.
32. То залязва също през нея.
33. Тогава нощта е два пъти по-голяма от деня.
34. Така тя съдържа дванадесет части, а денят само шест.
35. И когато слънцето достигне тази точка, то отново започва своя ход.
36. То минава през тази врата в продължение на тридесет дни и залязва в същата врата на запад.
37. Тогава нощта намалява с една и съдържа единадесет части.
38. Денят има само седем части.
39. Сега слънцето минава през втората врата на изток.
40. То се връща през вратата, която е избягвало от начало в продължение на тридесет дни, изгрявайки и залязвайки през двете съответни врати.
41. Нощта намалява още повече и има само десет части а денят осем. Слънцето минава на изгрев и на залез през втората врата, после напредва към изток, изгрява в продължение на тридесет дни през втората врата и залязва през съответната врата на запад.
42. Нощта продължава да намалява и съдържа само девет части ? колкото деня. Тогава те са равни. Годиная има триста шестдесет и четири дни.
43. Следователно вървежът на слънцето е, който определя дължината или краткостта на дните и нощите.
44. То именно прави да нараства постепенно денят и съответно да се смалява нощта.
45. Такъв е законът на движението на слънцето. То върви напред и се повръща назад последователно. Такава е съдбата на това голямо небесно светило, предопределено да осветлява земята.
46. Небесното светило, което Бог е нарекъл слънце още когато нищо не е съществувало.
47. Защото то изгрява и залязва неуморно, прекосявайки със своята колесница ефира. Светлината му осветлява седем части от луната, но техните измерения са еднакви.

LXXII

1. След този първи закон видях друг един, който засяга по-нискостоящото светило, което се нарича луна, и чиято орбита е като тази на слънцето.
2. Вятърът също тласка колесницата, върху която тя обикаля, ала светлината и се пръска пестеливо.
3. Всеки месец изгревът и залезът и се променят и нейните дни са като дните на слънцето. И когато има пълнолуние, тя съдържа седем части от слънцето.
4. Тя изгрява и поема своя път на изток в продължение на тридесет дни.
5. В това време тя се появява и съставлява за вас началото на месеца. Тридесет дни минава през вратата на слънцето.
6. Тогава е почти невидима, така че излъчва една седма част от пълната си светлина; всеки ден тя нараства с една част, като винаги изгрява и залязва със слънцето.
7. Когато слънцето изгрява, тя изгрява заедно с него, получавайки малка част от неговата светлина.
8. През нощта на първия ден, преди появяването и тя залязва заедно със слънцето.
9. В нея нощ луната е тъмна, но изгрява с една седма част от своята светлина отклонявайки се от изгрева на слънцето.
10. Постепенно обаче се просветлява до пълнолуние.

LXXIII

1. Тогава узнах един закон, който засяга наименованията на лунните месеци. Уриел, моят водач, ми даде най-подробни обяснения.
2. Записах всичко според реда, по който той всичко ми разкриваше.
3. Записах месеците в последователен ред, появяването и фазите на луната в продължение на петнадесет дни.
4. Записах кога луната изгубва изцяло своята светлина и кога има пълния си блясък.
5. През известни месеци луната пътува сама, а следващите два месеца залязва със слънцето през двете врати в средата, т. е. през третата и четвъртата. Излиза в продължение на седем дни и завършва своя ход.
6. След това се приближава до вратата, от която е изгряло слънцето и осем дни минава, също като слънцето, през втората врата.
7. И когато слънцето излиза през четвъртата врата, луната също излиза през нея в продължение на седем дни, докато слънцето почне да изгрява през петата врата.

8. За още седем дни тя се отклонява към четвъртата врата. Тогава тя е в пълнолуние, но скоро намалява и изгрява през първата врата осем дни.

9. След това отново се насочва към четвъртата врата, откъдето изгрява слънцето.

10. Видях следователно тяхното положение, също както изгрева и залеза на слънцето, в зависимост от нейните месеци.

11. Към тези дни на всеки пет години трябва да се прибавят тридесет дни, тъй като те са в повече в слънчевата година. Следователно дните във всяка една от тези пет години ще бъдат на брой триста шестдесет и четири. Всяка една от тях ще има шест дни в повече, така че се получава един допълнителен месец от тридесет дни.

12. Лунният месец е по-къс от слънчевия и звездния.

13. Впрочем той е, който направлява годините, така че да не се изменят нито с един ден и се състоят винаги от триста шестдесет и четири дни. За три години ще има хиляда деветдесет и два дни, за пет години ? хиляда осемстотин и двадесет дни, а за осем години ? две хиляди деветстотин и дванадесет дни.

14. Що се касае до лунните години, три години имат хиляда шестдесет и два дни; пет години, по-къси от слънчевите с петдесет дни, имат само хиляда седемстотин и седемдесет дни; а осем лунни години имат две хиляди осемстотин тридесет и два дни.

15. Така осем лунни години са по-къси от осем слънчеви години с осемдесет дни.

16. Годината следователно се определя от движението на слънцето или на луната; тя бива по-дълга или по-къса в зависимост от това дали я отнасят към едното или другото от тези светила.

LXXIV

1. Сега нека изброим началниците и князете, които управляват всяка твар, всичките звезди, както и четирите междинни дни, прибавени за допълване на годината.

2. Те се нуждаят от тези дни, които съвсем не са съставна част от годината.

3. Хората се мамят, що се касае до тези дни; те трябва да се отнесат до тези небесни светила, за да си ги обяснят, понеже един от тях се прибавя на първата врата, вторият на третата, един друг на четвъртата и последният на шестата врата.

4. По този именно начин се попълва броят на триста шестдесет и четирите положения, които образуват същия брой дни. Ето основните неща:

5. Сезоните.

6. Годините.

7. Дните, такива каквито ни ги показва Уриел, ангелът, когото Бог постави начело на всичките звезди.
8. Планетите които блестят на небето и осветяват земята. Те са:
9. Разпределителите на дните и нощите, а именно: слънцето, луната, звездите на цялата небесна стража, които заедно с всичките други колесници прекосяват небето във всички посоки.
10. Също Уриел ми показва дванадесетте врати, които се разтварят за колесницата на слънцето и от които избликват безброй лъчи.
11. Чрез тях се образува в земята лятото, когато се разтварят вратите в определено време; през тях излизат ветровете и духовете на росата, когато по божията воля в определено време се отварят прозорците по краищата на небето.
12. Видях дванадесет врати на небето в краищата на земята, от които излизат слънцето, луната, звездите и всички творения на небето на изток и запад.
13. Много още прозорци се отварят наляво и надясно.
14. Единият от тези прозорци уголемява лятната горещина, също както и вратите, през които в непрекъснат кръг влизат и излизат звездите.
15. Видях в небето колесницата на тези звезди, която обикаля над света, без никога да залезе. Една от тези звезди е по-блестяща от другите. Тя обикаля целия свят.

LXXV

1. Близко до границите на земята видях дванадесет врати за дванадесетте ветрове, които влизат през тях и се разпръскват по земята.
2. Три от тези врати се отварят в противоположна страна на небето, три други на запад, три надясно и три наляво. Първите три са обърнати на изток; трите последни гледат на север. Тези, които са разположени надясно и наляво, гледат съответно на юг и на запад.
3. От четири врати излизат вратите на благослова и спасението, а през останалите осем ? ветровете на отчаянието. Когато са натоварени с това, те излагат на земята и нейните обитатели, водата и всичко, което живее в нея.
4. Владетелят на ветровете излиза от източната врата и от първата врата на изток, която се наклонява на юг. Този вятър носи разрушението, засухата, задушавашата горещина и разлагането.
5. От втората врата в средата излизат равенството или точната мярка на всички неща, дъждът, плодородието, здравето и силата; от последната врата, обърната на север произлизат студът и сушата.

6. След тези ветрове идват ветровете, наречени Нотус, които духат през трите главни врати; през първата, обърната на изток, излиза горещия вятър.
7. Но от вратата в средата излизат една приятна миризма, росата, дъждът, спасението и животът.
8. От третата врата на запад, произлизат росата, дъждът, къклицата и гибелта. От тази в средата идват дъждът, росата, животът и спасението. От третата врата, обърната на запад, но която се приближава към север, идват облаците, ледовете, снегът, дъждът и росата.
10. След това идват, в четвъртата област, западните ветрове. От първата врата излизат росата, дъждът, ледът, студът и мразът; от вратата в средата ? дъждът, росата, спокойствието и изобилието.
11. От последната врата, на юг, излизат засухата, разрушението, сушата и смъртта.
12. Така завършва описанието на дванадесетте врати и четирите ъгли на небето.
13. Ето, сине мой Матусала, аз ти обясних всичките закони и всичките им добри или лоши влияния.

LXXVI

1. Първият вятър се нарича източен, понеже е първият.
2. Вторият се казва южен, понеже в същия момент слиза вечният, благословеният завинаги.
3. Западният вятър се нарича още вятър на намаляването, тъй като в неговата посока всичките небесни светила отслабват и слизат.
4. Четвъртия вятър, северният, се разделя на три части; едната е посветена на жилищата на хората, другата е заета с езерата, долините, горите, реките и покритите с мрак и сняг места; най-сетне третата част е раят.
5. Видях седем планини, по-високи от всички планини на земята, от които излизат скрежът, дните, сезоните и в които отиват и изчезват годините.
6. Видях върху земята седем реки, по-големи от всички останали реки. Едната тече от запад на изток и влива водите си в голямото море.
7. Други две текат от север към морето и отиват да се влеят в Еритрейско море на изток. Две от останалите четири реки текат на север към Еритрейско море и последните две отиват да се влеят в голямото море, там, където се намира една обширна пустиня.
8. Видях седем големи острова в това море ? два близо до брега и пет навътре в морето.

LXXVII

1. Имената на слънцето са: Оз-Ярес и Томас.
2. Луната има четири имена: първото е Асония, второто Ебла, третото Бенасес и четвъртото Ерае.
3. Такива са тези две големи небесни светила, чиито орбити са като орбитите на небето и чиито размери са еднакви.
4. В слънчевата орбита седем части от светлината са отразени от луната. Тези седем части падат всички върху луната. Те излизат от западната врата, след като са осветили севера, и се връщат на небето през източната врата.
5. След като луната се издигне, тя се появява на небето и се осветлява от половината от една седма част от светлината.
6. Тази светлина се попълва след четиринадесет дни.
7. Скоро се попълва по една петнадесета част от светлината, така че след петнадесет дни тя е нараснала възможно най-много.
8. Луната тогава отразява цялата светлина, която получава от слънцето.
9. След това започва да се смалява и при това смаляване следва същия път, както при нарастването.
10. Някои месеци луната има двадесет и девет дни.
11. През другите месеци тя има само двадесет и осем.
12. Уриел ми разкри още един закон. За начина, по който излъчваната от слънцето светлина се разпръсква върху луната.
13. През всичкото време докато луната увеличава своята светлина, тя предхожда слънцето, докато след четиринадесет дни светлината и става пълна в небето.
14. Когато обаче почва да се смалява, или, когато светлината и бива поглъщана малко по малко в небето, тогава първият ден се нарича новолуние, понеже този именно ден тя отново започва да получава светлината на слънцето.
15. Тя става пълна в деня, когато слънцето слиза на запад, докато луната се изкачва на изток.
16. През това време луната свети цяла нощ, докато слънцето изгрее преди нея; тогава луната чезне пред слънцето.
17. Когато светлината се приближава до луната, намалява още повече, докато напълно изчезне.
18. Тогава окръжността и е празна и без всякакъв блясък.

19. В продължение не три месеца нейният период е от тридесет дни, а в три други месеца тя го изпълнява за двадесет и девет дни.

20. Ношем двадесет дни тя се вижда като лицето на човек, а през деня се слива с небето.

LXXVIII

1. Сега, сине мой Матусала, те посветих във всичко и описанието на небето е завършено.

2. Показах ти всички небесни светла, които управляват сезоните, различните времена на годината и как те влияят за образуването на месеците, седмиците и дните. Показах ти също намаляванията на луната, които стават на шестата врата, понеже на нея именно луната губи своята светлина.

3. Там започва тя и там също свършва в определено време, след като е изминала сто седемдесет и седем дни, т. е. двадесет и пет седмици и два дни.

4. Нейният стадий е по-малък от този на слънцето: той е поне шест дни по-малко за шестмесечие.

5. Когато е пълна, прилича на човешки образ. Така ми обясни Уриел, великият ангел, който я управлява.

LXXIX

1. През ония дни Уриел ми каза: Ето, аз те запознах с всичко, Енох.

2. Открих ти всичко. Ти виждаш слънцето, луната и ангелите, които ръководят звездите по небето, които направляват техните движения, техните фази, техните превръщания.

3. Дните на грешниците съвсем няма да бъдат пълни.

4. Семената им ще липсват в нивите и в полята; обработването на земята ще бъде разстроено. Нищо не ще идва там своевременно. Дъждът ще се задържа във въздуха и небето ще бъде от бронз.

5. Тогава плодовете на земята ще закъснеят; те не ще цъфтят навреме и дърветата няма да дават своите плодове.

6. Луната ще промени своя ход и не ще изгрява в определеното време; пламтящото и безоблачно небе ще се вижда и върху лицето на земята ще легне безплодието. Метеори ще браздят небето, защото много звезди ще се отклонят от своя начален път и ще скитат в пространството.

7. Ангелите, които ги ръководят, не ще бъдат там, за да ги вкарат в техния път; и всичките звезди ще се опълчат срещу грешниците.
8. Земните жители ще бъдат смутени в своите мисли. Ще променят всичките си пътища.
9. Ще престъпят божите заповеди и ще се смятат за богове; но междувременно злото ще се шири между тях.
10. Ала небесното наказание няма да закъснее. Те ще загинат до един.

LXXX

1. И той ми рече: Виж, Енох, тази книга, която е слязла от небето; чети онова, което е написано там и се помъчи да разбереш всичко, което тя съдържа.
2. Тогава аз забелязах всичко онова, което идва от небето и разбрах всичко, което беше написано в нея. Четейки я, аз опознах всички човешки дела.
3. Всичките дела на земните деца от началото до края.
4. И хвалех Господа, царя на славата, твореца на всички тези чудеса.
5. Славех го за неговото великодушие, за милосърдието му към децата на света.
6. И извиках: Блажен е човекът, който умира в правда и добро и комуто не може да се противопостави никаква книга на престъпленията; който никога не е познал неправдата.
7. Тогава тримата свети мъже ме взеха, пренесоха ме на земята и ме поставиха пред вратата на къщата ми.
8. И ми казаха: Обясни всички тези неща на сина си Матусала. Съобщи на всичките си деца, че никоя плът не ще бъде оправдана пред Бога, защото той е творецът.
9. Цяла една година ще те оставим с твоите деца, докато придобиеш предишната си сила и бъдеш в състояние да поучаваш семейството си, да опишеш всичко, което си видял и да го обясниш на своите деца. Но на следната година ще бъдеш отделен от близките си и сърцето ти ще намери привичната си сила. Защото изборният ще открие на избрания тайните на справедливостта и последния ще се възрадва; те ще прославят заедно Бога, а грешниците ще загинат заедно с грешниците.
10. И покварените ще загинат с покварените.
11. Дори тези, които ще са живели в правда, ще умрат поради човешките злодеяния и ще изкупват делата на злите люде.
12. В ония дни те ще престанат да ми говорят.
13. А аз ще се завърна при моите братя, хваляйки и благославяйки Господа.

LXXXI

1. Ето, сине мой Матусала, аз ти казах всичко; всичко ти написах; разкрих ти всичко и ти дадох ръководството за всяко нещо.

2. Запази, сине мой, книгите, написани от ръката на твоя баща и ги предай на бъдещите поколения.

3. Дадох ти мъдростта, на теб, на твоите деца и на твоето потомство, за да я предадете, тази върховна мъдрост, на всичките им мисли на тяхното потомство. И ония, които я разберат, не ще спят повече; но ще наострят уши за да я разберат, да станат достойни за тази мъдрост, която ще бъде за тях като небесна храна.

4. Блажени са праведните, блажени са онези, които ходят в правдата, не познават неправдата и съвсем не приличат на грешниците, чиито дни са преброени.

5. Що се касае до вървежа на слънцето в небето, то влиза и излиза през различните врати в продължение на тридесет дни с началниците на хилядите видове звезди, с четирите, които отговарят на четирите допълнителни дни.

6. Хората са в голямо неведение относно тези дни. Те съвсем не ги споменават в своите изчисления. Но тези прибавени дни съществуват ? един на първата врата, друг един на третата, един трети на четвъртата и последният на шестата врата.

7. По този начин годината се състои от триста шестдесет и четири дни.

8. И така, изчислението е точно. Защото тези небесни светила, тези месеци, тези периоди, тези години и тези дни Уриел ми ги разкри и ми ги обясни, той, който посредством Бога има власт над всичките тези звезди и който управлява тяхното влияние.

9. Ето реда на тези звезди в зависимост от мястото на небето, където те изгряват и залязват в зависимост от сезоните, времената, периодите, дните и месеците.

10. Ето имената на онези, които ги ръководят, които бдят върху техните пътища, за техните периоди, за техните влияния.

11. Четири от тях откриват техния ход. Те разделят годината на четири части. Следват други дванадесет, които образуват дванадесетте месеца на годината, разделени на триста шестдесет и четири дни с началниците на хилядите, които различават дните ? обикновено и допълнителните; които, като първите началници, делят годината на четири части.

12. Хилядниците са поставени в средата на другите, и всеки от тях е на своето място. Ето имената на онези, които стоят начело на четирите части на годината: Мелкел и Халамелак;

13. Мелеал и Нарел.

14. Имената на другите са: Аднарел, Жиасурал и Йейелумаел.
15. Последните трима вървят след началниците на разряда звезди; всеки върви винаги след ония, които разделят годината на четири части.
16. В първата част на годината застава Мелкел, наричан още Тамаа или Захайа.
17. Подчинените му дни са деветдесет и един.
18. Ето какво се вижда на земята през тези дни: пот, горещина и труд. Всичките дървета стават плодни, листата се развиват, жътвата радва земеделеца, розата и останалите цветя кичат полето и мъртвите дървета през зимата изсъхват.
19. Ето и имената на помощник-началниците: Баркел, Зеабел, Елойаел, към които се присъединява също Еламелак, наричан още Слънце или Сияен.
20. Подчинените на неговата власт дни са на брой деветдесет и един.
21. Ето какво става на земята през това време: горещина и суша; дърветата дават своите плодове, които са много добри за сушене.
22. Стадата излизат по своите пасища и овцете се багнят. Тогава се събират всичките дарове на земята, семената се натрупват в хамбарите, а гроздето се носи в пресите.
23. Имената на останалите са Жедаел, Кеел и Еел;
24. Към които трябва да се прибави Азфаел.
25. А подвластните им дни са изтекли и свършени.

LXXXII

1. А сега сине мой Матусала, ти доверих всичките видения, които имах преди да се родиш. Имах още две видения преди да се ожена. И те съвсем на си приличаха едно на друго.
2. Първото ми се яви, докато четях; а второто известно време преди да се ожена за твоята майка. Това бяха важни видения.
3. По повод на тях се допитах до Бога.
4. Почивах в къщата на моя прадед Малалеел и видях небето светло и лъчезарно.
5. Коленичих и видях земята разсечена от огромна бездна и планини, надвесени едни над други.
6. Хълмове падаха върху хълмове, най-високите дървета се разцепваха по цялата си височина, биваха хвърляни в бездната и падаха на дъното.

7. Като гледах този хаос, гласът ми се пресече. И едва извиках: Свършено е със земята. Тогава моят прадед Малалел ме повдигна и ми каза: Защо извика сине мой, защо се оплакваш?

8. Разказах му видението, което имах, и той ми каза: Това, което си видял, е важно сине мой.

9. И видението, което си имал е изумително. Явно то се отнася до греховете на земята, която бездната трябва да погълне. Да, ще настъпи голяма беда.

10. Ето защо, сине мой, стани и се помоли на Бога на славата (защото ти си твърд в своята вяра) да остави някого на земята и да не загинат всички люде. Сине мой, голямата беда ще дойде от небето върху земята; и това ще бъде голяма разруха.

11. Тогава станах и се помолих на Господа, написах молитвите си за поколенията на света, като дадох на сина си Матусала всичките обяснения, които той можеше да пожелае.

12. И когато излязох и видях слънцето да изгрива на изток и луната да слиза на запад и всичките звезди, които бе създал Бог, да се приближават величествено по небето започнах да славя господаря на всяка правда, превъзнасях неговото свято име, защото бе направил да се появи слънцето в прозорците на изтока; то възлиза и се издига по небесната повърхност и извършва блестящия си ход.

LXXXIII

1. Вдигнах ръце към небето и славех Светия и Всевишния. Отворих уста и служейки си с езика, който Бог е дал на всички земни деца, за да им служи като оръдие на техните мисли, аз го величаех с думите:

2. Благословен си Господи, могъщ царю, господарю на всички небесни създания, царю на царете, Бог на цялата вселена, чието царствено величие и владичество никога няма да свършат.

3. Во веки веков ще трае твоето царство. Небесата ще бъдат твоя трон завинаги и земята е твоето стъпало за безкрайни векове.

4. Защото ти си ги направил и ти ще ги управляваш. Нищо не може да убегне от твоето безкрайно могъщество. С теб мъдростта е неизменна; тя бди непрестанно до твоя трон. Ти познаваш, ти чуваш, ти виждаш всичко. Нищо не може да убегне от могъщия ти поглед, защото твоето око е навсякъде.

5. Ето ангелите, които престъпиха твоите повеления и гневът ти кръжи върху човешката плът ? чак до деня на Страшния съд.

6. О, господарю, Боже мой, царю силен и милостив, умолявам те, изпълни молитвите ми. Нека моето потомство пребъде на земята. Нека не загине целият човешки род!

7. Не изоставяй никога скръбната земя и нека тя никога да не бъде унищожена.

8. Господарю, изстреби от лицето на земята плътта, която те обиди. Но запази праведниците, за да увековечиш завинаги тяхната раса. Не отвръщай лицето си от твоя служител.

LXXXIV

1. По-късно имах друго едно видение, което също искам да ти обясня, сине мой. И Енох стана и рече на сина си: Остави да ти разкажа. Чуй думите на моята уста и обърни внимание на видението и на съня на твоя баща. Преди да се ожения за твоята майка имах едно видение в леглото си.

2. Ето, един бик, който излиза от земята.

3. И този бик беше бял.

4. След това излезе една юница, а заедно с нея две млади телета ? едно черно и едно червено.

5. Черното теле удари червеното и почна да го преследва по цялата земя.

6. От него момент не забелязах вече червеното теле; черното обаче достигна до дълбока старост. И с него имаше една юница.

7. По-сетне видях много бикове, родени от тази двойка, които вървяха след тях и им приличаха.

8. Първата юница напусна предишния бик и потърси червеното теле, но не го намери вече.

9. Мучеше тревожно и го търсеше.

10. И муча, докато бикът я приближи; от този момент тя престана да мучи и да се оплаква.

11. След време роди едно бяло теле.

12. А по-сетне и други телета и юници.

13. Видях в съня си също един бял вол, който порасна по същия начин и стана голям бял вол.

14. И от него произлязоха много други волове, които приличаха на него и се заместваха едни други.

LXXXV

1. Погледах още веднъж и видях небето над себе си.

2. И ето че една звезда падна от небето.

3. Тя застана сред бикове и изглеждаше, че пасе заедно с тях.
4. След това видях други бикове, големи и черни; те меняха постоянно пасищата си и оборите си, докато младите телета започнаха да се оплакват по между си. Гледайки още небето, видях много други звезди, които слизаха отново и се нахвърляха върху останалата самичка звезда.
5. Бикове бяха между телетата и пасяха заедно с тях.
6. Гледах и се възхищавах на тези неща и ето че бикове започнаха да влизат в огъня и да се качват върху кравите. Те заченаха и родиха слонове, камили и магарета.
7. Бикове се изплашиха от това чудовищно потомство и почнаха да ги хапят и удрят с рога.
8. Слоновете разкъсаха бикове и земните жители трепереха от ужас при тази гледка и бягаха изплашени.

LXXXVI

1. Аз ги гледах още и ги видях да се удрят по между си; и чух земята да стене от това. Тогава погледнах повторно небето и в едно повторно видение видях да излизат човеци, наподобяващи бели хора. Единият от тях беше придружаван от трима други.
2. Тези трима, като излязоха последни, ме хванаха за ръка и, издигайки ме над земята и нейните обитатели, ме отнесоха на едно високо място.
3. И оттам ми показаха една висока кула, заобиколена от по-ниски хълмове, и ми казаха: Стой тука, докато видиш какво ще се случи с тези слонове, камили и магарета, с тези звезди и с всички тези юници.

LXXXVII

1. Тогава забелязах единия от четиримата бели човеци, който бе излязъл пръв.
2. Той хвана първата паднала от небето звезда.
3. Завърза и ръцете и краката и я хвърли в една долина, тясна, дълбока, страшна и мрачна.
4. Тогава един от четиримата извади един меч и го даде на слонове, камилите и магаретата, които започнаха да се удрят по между си с него; и цялата земя изтръпна от това.
5. И в моето видение видях как единия от четиримата слезли от небето човеци подбра и хвана всичките големи звезди, половите части на които наподобяваха тези на конете, и ги хвърли всичките със завързани крака и ръце в пещерите на земята.

LXXXVIII

1. Тогава един от четиримата слезли се доближи до другите бикове и ги научи на такива тайни, че ги накара да треперят. И се роди човек, той построи голям кораб. Той живееше в този кораб заедно с три бика и се образува над тях един покрив.
2. Отново вдигнах поглед към небето и забелязах голям свод; и над него имаше седем водопада, които изливаха пороен дъжд в едно село.
3. Още гледах и ето че земните извори се разливаха върху земята на това село.
4. И водата започна да се върти и да се изкачва над земята, така че вече на видях това село, понеже беше цялото покрито с вода.
5. И наистина имаше много вода, тъмнини и облаци; височината на водата надминаваше височината на всички села.
6. Водата ги покриваше изцяло и обгръщаше земята.
7. И всичките бикове, които бяха събрани там, бяха удавени и загинаха във водите.
8. Но корабът се носеше на повърхността на същите тези води. Всичките бикове, слоновете, камилите, магаретата и стадата загиваха в това голямо наводнение; те изчезваха погълнати и аз не можех повече да ги видя в бездната, откъдето не можеха повече да се измъкнат.
9. Още гледах и ето че водопадите престанаха да падат отгоре, земните извори да текат и бездните да се разтварят.
10. Водите се изтекоха там и се появи земята.
11. Корабът се спря на земята, тъмнината се разсея и се появи светлината.
12. Тогава белия вол, който биде превърнат в човек, излезе от ковчега заедно с три бика.
13. И един от трите бика беше бял и приличаше на този вол; друг един вол беше червен като кръв, а третия бе черен; белият бик се отдалечи от другите.
14. А полските животни и птици започнаха да се размножават.
15. Разните видове от тези животни се събраха: лъвовете, тигрите, вълците, кучетата, глиганите, лисиците, камилите и свинете.
16. Сиретите, червените кани, лешоядите и гарваните.
17. И сред тях се роди един бял вол.
18. Те почнаха да се хапят по между си; и белият вол, който се беше родил между тях, даде живот на едно диво магаре и на един бял вол, и на още други диви магарета.

Белият вол, който също бе заченат от него, на свой ред породи един черен глиган и една бяла овца.

19. Глиганът роди много други глигани.

20. И овцата роди дванадесет други овце.

21. Когато тези дванадесет овце пораснаха, те продадоха една измежду тях на магаретата.

22. Магаретата продадоха овцата на вълците.

23. И тя растеше между тях.

24. Тогава Господ заведе другите овце да живеят заедно с първата и да пасат с нея между вълците.

25. И те се размножиха, а пасищата им бяха изобилни.

26. Но вълците започнаха да ги заплашват и да ги преследват, като изстребваха техните малки.

27. И ги криеха в дълбочините на една голяма река.

28. Тогава овцете започнаха да се оплакват от загубата на техните агнета и да се обръщат към своя господар; една от тях успя да се измъкне и отиде при дивите магарета.

29. Видях ги да стенат и да се молят на господаря.

30. С всички сили, докато господарят се отзова на техните вопли от върха на своето жилище и благоволи да ги посети.

31 Той извика овцата, която се бе отървала от зъбите на вълците, и нареди да отиде да намери вълците убийци и да ги предупреди, да не закачат повече овцете.

32. Овцата отиде да потърси вълците, силна с божие слово, а една друга овца застана пред първата и тръгна с нея.

33. И двете овце влязоха в бърлогата на вълците и им казаха да не преследват повече овцете.

34. След това видях вълците да потискат още повече овчето стадо. И овцете отново се обърнаха с викове към господаря и той слезе при тях.

35. И започна да изстребва вълците, които виеха; но овцете мълчаха и не надаваха повече викове.

36. Сетне ги видях да се изселват от страната на вълците. Очите на тези вълци бяха заслепени и те излязоха с все сила да преследват овцете. Но господарят на овцете вървеше с тях и ги водеше.

37. И всичките овце го следваха.

38. Лицето му беше страшно; а видът му блестящ и великолепен. Обаче вълците започнаха да преследват овцете, докато ги настигнаха на брега на едно голямо море.

39. Тогава морето биде разделено на две и водите стояха в страни като стени.

40. И господарят на овцете, който ги водеше, застана между тях и вълците.

41. Вълците въобще не виждаха овцете, но ги преследваха до средата на морето, докато водите се затвориха зад тях.

42. Но щом видяха господаря, те се обърнаха да бягат назад.

43. Тогава водите се съединиха според естествените закони и погълнаха вълците. Видях онези, които преследваха овцете, потопени сред вълните.

44. Що се отнася до овцете, те прекосиха морето и наближиха пустинята, в която нямаше ни дърво, ни вода, ни зеленина. И очите им започнаха да се отварят и да виждат.

45. Видях господаря на тези овце да живее с тях и да им доставя необходимата вода.

46. Да живее с овцата, която водеше другите.

47. И тази овца се изкачи на върха на една висока скала, а господарят я изпрати при другите овце.

48. Видях господарят на овцете сред тях; лицето му беше строго и страшно.

49. Щом го забелязаха овцете се ужасиха.

50. И целите разтреперани, те изпратиха овцата, която ги водеше, и тази, която бе с нея; като им казаха: Ние не можем нито да застанем пред господаря, нито да го гледаме в лицето.

51. Тогава овцата, която ги водеше, се изкачи отново на върха на планината.

52. И другите овце бидоха заслепени и почнаха да объркват пътя, който им беше посочила овцата. Но тя не знаеше нищо.

53. И господарят се разгневи срещу тях; и когато овцата научи за това, което ставаше в подножието на планината,

54. Набързо слезе оттам и като се приближи до овцете, завари много от тях,

55. Които бяха ослепели.

56. И които бяха се отклонили от пътя си. Когато другите овце я забелязаха, те се страхуваха и трепереха пред нея.

57. И искаха да се върнат в кошарата си.

58. Тогава овцата, която водеше другите със себе си, се доближи до овцете, които се бяха заблудили.

59. И започна да ги удря; те бяха ужасени когато я видяха. И тя ги прибра в кошарата.

60. Видях също в друго видение, че тази овца се превръщаше в човек, който направи кошара на господаря си, и ги настани там.

61. Видях да пада една овца, която бе застанала пред тази, която беше водач на другите. Накрая видях да загиват много други овце, техните малки да порастват на място, да навлизат в едно ново пасбище и да идват до брега на една река?

62. Овцата, която ги беше водила и бе се превърнала в човек, се отдели от тях и умря.

63. И всичките овце я търсеха и я умоляваха с тъжно блеене.

64. Видях също как престанаха да я оплакват и прекосиха водите на една река.

65. Там те отгледаха други овце, за да заместят ония, които бяха умрели и които ги водиха преди това.

66. Накрая аз ги видях да навлизат в това богато място, в една благодатна и радостна земя.

67. Там те пасяха до насита и техните кошари бяха издигнати на тази блажена страна, а очите им бяха ту отворени, ту заслепявани, докато една от тях се изправи сред тях и ги поведе по такъв начин, че ги върна всичките и им отвори очите.

68. Но кучетата, лисиците и глиганите започнаха да ги разкъсват, докато една друга овца и овенът, които ги водеха, се превърнаха в напаст за стадото. Този овен започна действително да удря с рога кучетата, лисиците и глиганите и да ги изстребва.

69. Ала първата овца, отваряйки очи, видя да бледнее и гасне славата на овена.

70. Защото той започна да удря също и овцете, да ги преследва и да забравя за своето достойнство.

71. Тогава господарят изпрати първата овца при друга овца, за да я отгледа като овен и водач на стадото, на мястото на тази, която опетни славата му.

72. Тя отиде там, за да и говори и я назначи за овен; но кучетата продължаваха да измъчват овцете.

73. А първият овен преследваше втория.
74. Тогава този последния се изправи и побягна пред лицето на първия овен. И аз видях кучетата, които измъчваха първия овен.
75. Но вторият се изправи и поведе младите овце.
76. И даде живот на много други овце, но накрая умря.
77. Бе заменен от един млад овен, който стана водач на стадото.
78. При него овците нарастваха и се множеха.
79. И всички кучета, лисици и глигани се страхуваха и бягаха от него.
80. Тъй като този овен удряше и караше да бягат всички диви животни, така че не можеха повече да потискат овците, нито да отвлекат някоя от тях.
81. А кошарата стана голяма и великолепна и там бе издигната висока кула с помощта на овците.
82. Кошарата беше ниска, но кулата бе много висока.
83. И господарят на овците се настани в тази кула и поиска да му бъде сложена пищна трапеза.
84. Но скоро видях, че овците започнаха да се лутат отново, да следват различни пътища и да напускат кошарата си.
85. И господарят извика някои от тях и ги изпрати при другите.
86. Но те започнаха да избиват първите. Все пак една от тях успя да избегне опасността, която я заплашваше, и избягвайки, почна да проповядва срещу онези, които искаха да я убият.
87. И господарят на овците я избави от лапите им, накара я да се качи, да седне и да остане до мен.
88. Той изпрати при овците, злоупотребили с неговите нареждания други овце, за да има свидетели срещу тях.
89. Видях също, че тези овце, напускайки господаря и кулата, издигната в негова чест, се лутат като слепи в непознати места.
90. Накрая видях господаря да си отмъщава сам, тъй като той направи голямо клане; но те нададоха глас към небето; тогава той напусна своя храм и ги остави в лапите на лъвовете, на тигрите, на вълците, на лисиците и на разни други животни.
91. И тази животни започнаха да ги разкъсват.

92. Видях също, че господарят, когото те бяха напуснали, ги предаваше на кръвожадни и жестоки лъвове и на всякакви други зверове.

93. Тогава извиках с всичка сила и измолих господаря за овцете, които биваха разкъсвани от разни диви животни.

94. Но той въобще не отговори, а гледаше със задоволство овцете, които бяха разкъсвани и изстребвани. Накрая извика при себе си седемдесет пастири и им заръча да се грижат за стадото.

95. И той им каза: Нека всеки от вас да бди над овцете и да прави това, което аз му заповядвам; на всекиго от вас ще дам по малко от него.

96. И онези, които ви кажа да избие, ще ги избие. И им ги предаде.

97. После извика един друг пастир и му каза: Бди, внимавай за всичко, което пастирите ще направят с тези овце; защото те ще погубят много повече, отколкото аз им наредя.

98. Всяко нарушение, всяко убиване на овца, което те ще извършат, ще бъде отбелязано. Не пропускай да отбележиш тези, които са убити по моя заповед и ония, които ще бъдат убити по тяхна вина.

99. Всяко извършено от пастирите убийство им се пише. Не пропускай следователно да записваш колко овце те са погубили на своя глава, така че тази сметка да бъде доказателство срещу тях и за да знам всичко, което са вършили, дали са спазвали нарежданията ми, или са ги пренебрегнали.

100. Но те не знаят това, което ти заповядах; не им отваряй очите; не ги предупреждавай, а грижливо брой всичките убийства на овце, които те ще извършат и ми дай точна сметка за тях. И видях как всеки от тези пастири управлява стадото си. Те започнаха да избиват повече овце, отколкото трябваше.

101. Изоставиха овцете в плячка на лъвовете, така че, много от тях бидоха разкъсани от лъвовете и тигрите; и глиганите се нахвърлиха върху тях, изгориха кулата, посветена на господаря и разрушиха кошарата.

102. И ми стана мъчно за изгорената кула и за разрушената кошара.

103. Защото повече ми бе невъзможно да я видя.

104. Що се отнася до пастирите и техните съучастници, те сами предоставиха овцете на дивите зверове, за да ги разкъсат. Всяка една от тях им бе давана на свой ред и в определено време. Прочие, всяка от тях бе записвана в книгата; и всички тези, които загиваха, бяха грижливо отбелязвани там.

105. Въпреки това, всеки пастир погубваше много повече овце, отколкото това бе необходимо.

106. Тогава започнах да плача и да се възмуштавам от злочестата съда на тези овце.

107. Във видението си видях, как този, който пишеше, отбелязваше ден след ден за извършените от пастирите убийства; как той се изкачи, представи се на господаря на овцете и му даде книгата, която съдържаеше точната сметка за всичко онова, което бе направено от пастирите и списъкът на всичките овце, които те бяха погубили.

108. И за всичките злини, които те бяха извършили.

109. И книгата биде прочетена пред господаря на духовете, който, протягайки ръка, я подписа и я положи.

110. После видях как пастирите управляваха дванадесет часа.

111. И ето че три от тези овце, завърнали се от плен, се върнаха и влязоха на мястото, където бе имало кошара и започнаха да възстановяват всичко, което бе разрушено.

112. Глиганите им пречеха, но напразно.

113. И овцете продължиха да градят, както преди, и възстановиха кулата, която бе наречена високата кула.

114. И отново взеха да слагат трапеза пред кулата, но хлябът, който те сложиха, беше нечист и замърсен.

115. Освен това всичките овце бяха ослепени; те не можеха да виждат друго, освен пастирите.

116. Пастирите ги даваха на зверовете, така че много от тях да загинат.

117. Но господарят на овцете мълчеше и всички овце бяха повлечени. Пастири и овце, всичко туй се смеси и никой не ги защитаваше от нападенията на дивите зверове.

118. Тогава този, който пишеше книгата, се качи и я върна на господаря на овцете. Но в същото време той се застъпи за тях, давайки сведения срещу пастирите, които ги бяха погубили. И след като остави книгата, той си отиде.

LXXXIX

1. И аз забелязах как тридесет и седем пастири отново се заеха със стадото, докато всеки от тях изчезна на свой ред, както първите. Тогава овцете бяха поверени на други пастири, като всеки от тях ги пази известно време.

2. После във видението си забелязах всички птици от небето, които прииждаха ? орлите, лешоядите и гарваните. И орлите водеха всички останали.

3. И започнаха да разкъсват овцете, да им кълват очите с клюнове и да се хранят с тяхното месо.

4. А овцете надаваха жални викове, затова че ги разкъсват.

5. И аз виках също и стенах насън срещу пастира, натоварен да пази овцете.

6. И видях овците да бъдат разкъсвани от кучетата, орлите и лешоядите. Тяхното месо, тяхната кожа, техните мускули, всичко беше изядено; бяха останали само кости на земята. И броят на овците намаляваше много.
7. После видях двадесет и трима пастири начело на стадото, чиято средна възраст бе петдесет и осем години.
8. Тогава белите овце родиха агнета, които започнаха да отварят очи, да виждат и да викат своите майки.
9. Но овците на ги гледаха и съвсем не чуваха техните плачове ? бяха глухи, слепи и безчувствени.
10. Във видението си видях гарваните, които се нахвърлиха върху тези агнета.
11. Сграбчваха ги и разкъсваха овците, след което ги изяждаха.
12. Видях също рогата на тези агнета да се уголемяват, но гарваните се опитваха да ги разклатят.
13. Ето че най-после един голям рог израсна на главата на една от тези овце и очите на всички останали бяха отворени.
14. И първата овца ги гледаше, очите им бяха отворени и тя ги викаше.
15. Воловете, които я видяха, се нахвърлиха върху нея.
16. Орлите, червените кани, гарваните и лешоядите още продължаваха да преследват овците, кръжаха около тях и ги разкъсваха. А овците мълчаха, но воловете плачеха и мучаха.
17. Тогава гарваните се нахвърлиха върху тях.
18. Опитваха се да строшат рога, но усилията им бяха напразни.
19. И аз гледах до тогава, докато дойдат пастирите, орлите, червените кани и лешоядите.
20. Които насъскаха гарваните да строшат рогата а този вол и които се биеха с него. Но той удържаше техния удар и искаше помощ.
21. Тогава видях да идва човекът, който бе записвал имената на пастирите и който се бе изкачил в присъствието на господаря на овците.
22. Той се притече на помощ на вола и обяви на всички, че му се е притекъл на помощ.
23. Ето че господарят на овците слезе долу, пламтящ от гняв, и всички които го видяха, побягнаха. Другите се проснаха на земята в неговата шатра и орлите, червените кани, гарваните и лешоядите се събраха и увлякоха със себе си всичките овце от полята.

24. Всички се събраха и се опитаха да строшат рога на вола.

25. Тогава видях човека, който пишеше по заповед на господаря, да взема книгата за унищожението, извършено от последните дванадесет пастири и той доказа, че те са погубили повече овце, отколкото своите предшественици.

26. Видях също да идва към тях господарят на овцете, който държеше в ръка жезъла на своя гняв, да удря с него земята, която се разтвори, а животните и небесните птици престанаха да преследват овцете и паднаха в зеещите бездни на земята, която се затвори над тях.

27. Видях също да дава голяма сабя на овцете, които на свой ред преследваха дивите зверове и ги изстребваха.

28. Но всичките животни и небесните птици се оттеглиха пред тях.

29. И аз видях един трон, издигнат в едно щастливо място.

30. Върху него седеше господарят на духовете, който взе всичките книги.

31. И ги отвори.

32. Тогава господарят извика при себе си първите седем бели човеци и им заповяда да докарат първата звезда, която бе предшествувала всички останали, чиито полови части наподобяваха тези у конете и която бе паднала първа. Човеците я докараха пред него.

33. И той каза на човека, който пишеше в негово присъствие и който беше един от седемте бели човеци: Вземи тези седемдесет пастири, на които поверих овцете и които погубиха много повече от тях, отколкото им бе заповядано. И ето, аз ги видях оковани във вериги и изправени пред него. И започнаха да съдят първом звездите. Бяха обявени за виновни и заведени на мястото, където бяха хвърлени в дълбока пропаст сред пламъци. После седемдесетте пастири бяха съдени и обявени за виновни; те също бяха хвърлени в пламтящата пропаст.

34. В същото време видях сред земята една пропаст, изпълнена с огън.

35. Тук бяха заведени слепите овце, които бяха признати за виновни; всички те бяха хвърлени в тази огнена бездна.

36. Тази бездна се намираше отдясно на кошарата.

37. И аз видях как изгарят сред огъня овцете.

38. Стоях изправен и гледах как бе разрушена тази стара кошара; преди това от там бяха взети стълбовете, слоновата кост и всички богатства от нея и бяха натрупани а едно място, разположено на изток.

39. Видях също господарят на овцете да издига къща, по-голяма и по-висока от първата и да я гради точно на старото място. Всичките и колони бяха нови, слоновата кост също и в по-голямо количество от по-рано.

40. Господарят на овцете живееше вътре. Всички диви зверове и всички небесни птици се поклониха пред овцете, които бяха оцелели и ги обикнаха, отправяха към тях молитви и им се подчиняваха във всичко.

41. Тогава тримата мъже облечени в бяло, ме хванаха за ръка и ме поставиха сред овцете, преди започването на съда.

42. Овцете бяха съвсем бели, с дълга и чиста вълна. И всички онези, които бяха изтребени, всички диви животни и всички небесни птици се събраха в тази къща. И господарят на овцете потрепера от радост, че вижда овцете да влизат в кошарата.

43. Видях, че те донесоха в кошарата сабята, която им бе дадена, и я запечатаха в присъствието на господаря.

44. Овцете бяха затворени в къщата, където едва се побираха. Очите им бяха отворени и насочени към Добрия и всички те го забелязаха.

45. Видях също, че къщата бе голяма и широка и изпълнена с хора. И ето че се роди едно бяло теле, чиито рога бяха големи и всички диви зверове, всички небесни птици го боготворяха и му въздаваха непрестанно молитви.

46. Тогава видях, че всички те се превърнаха в бели телета.

47. И първото от тях бе превърнато в Слово и това Слово стана голямо животно с големи черни рога на главата.

48. И господарят на овцете се радваше на всички тези телета.

49. И аз, който съм бил паднал на колене, се събудих и си спомних за всичко, което бях видял. Такова е моето видение през време на съня ми. Когато се събудих, прославих Бога за неговата правда и го възхвалях.

50. После аз пролях много сълзи при спомняне на онова, което бях видял. Защото всичко туй ще се сбъдне и всичките дела на блажените ще станат явни, когато дойде времето.

51. През нощта мислих за всичко, което ми се бе случило и плаках с горчиви сълзи, все още объркан от моето видение.

ХС

1. А сега, о сине Матусала, доведи всичките си братя и събери всичките деца на твоята майка. Понеже вътрешният глас ме вдъхновява и върховния дух се вселява в мен, ще ви разкрия онова, което трябва да се случи с вас след време.

2. Матусала отиде и доведе при Енох всичките си братя и роднини.

3. Тогава Енох се обърна към всичките си деца:
4. Слушайте, деца мои, каза той, чуйте думите на вашия баща и внимавайте за това което ще ви кажа, защото трябва да ме слушате, когато ви говоря. Мои скъпи, следвайте пътеките на правдата и не се отклонявайте от тях.
5. Никога не се раздвоявайте и не дружете с измамници; а вървете по пътеките на правдата, следвайте правилния път и нека истината бъде с вас.
6. Защото аз ви казвам: Преследването ще цари един ден на земята; но накрая Бог ще въздаде голяма справедливост; когато неправдата бъде извършена, тя ще бъде изкоренена до дъно. Все пак тя още ще расте, но всуе, нейните дела ще бъдат наново унищожени; всяко потисничество, всяко безбожие ще бъде наново наказвано.
7. Ето защо, когато неправдата, грехът, богохулството, потисничеството, с една дума всяко зло, се увеличат на земята; когато непослушанието, неправдата и безнаказаността вземат превес, тогава от небето ще дойде едно страшно наказание.
8. Господарят на всяка светост ще се яви разгневен и ще накаже виновните.
9. Господарят на всяка светост ще се яви разгневен и ще дойде да съди земята.
10. Тогава преследването ще бъде изкоренено до дъно и неправдата ще бъде премахната.
11. Всички краища на земята ще бъдат обхванати от огъня заедно с техните жители. Всички, откъдето и да идват, ще бъдат съдени и наказвани според делата си и мъките им ще бъдат вечни.
12. Тогава праведният ще се събуди от своя сън и Бог ще се опълчи срещу злите люде.
13. Тогава корените на неправдата ще бъдат унищожени и грешниците ще загинат от огъня, и богохулниците ще бъдат изстребени.
14. Тези, които потискат братята си, както и онези, които богохулстват, ще загинат от меч.
15. А сега, деца мои, ме оставете да ви посоча пътеките на правдата и онези на неправдата.
16. После ще ви кажа онова, което трябва да стане.
17. Слушайте ме, о чедо мои! Вървете по пътя на правдата и избягвайте този на неправдата; защото всеки който следва този път, ще загине завинаги.

ХСІ

1. Ето какво написа Енох. Той написа тази книга на мъдростта за всички, които трябва да управляват или да съдят другите. Той я написа също за всички мои деца, които трябва да живеят на земята след време и да вървят по пътеките на правдата и на мира.
2. Не се огорчавайте за онова, което ще ви се случи. Защото Всевишният и Всесветият е отредил всякому своето време.
3. Нека праведният да се събуди от своя сън; нека да стане и да тръгне в пътеката на правдата, на добротата и на милостта. Милосърдието ще стане дял на праведния и той ще бъде завинаги облечен в сила и светост. Ще живее в доброта и правда, ще крачи във вечна светлина; а грешникът ще върви сред мрак.

ХСІІ

1. Накрая Енох почна да говори по една книга.
2. Той каза: За децата на правдата, за избраните на света, за залеза на правдата и на чистотата.
3. За всички тези неща ще ви говоря: ще ви обясня всичко, деца мои, за, Енох. Тъй като от виденията които имах, аз придобих големи познания и ми бе дадено да чета и в небесните скрижали.
4. Тогава Енох започна да говори по една книга и каза: Аз съм роден на седмия ден от първата седмица, докато разумът и правдата чакаха търпеливо.
5. Но след мен, през втората седмица, ще възникне голяма неправда и измамата ще се шири по земята.
6. Тогава ще настъпи първият край и само един човек ще бъде спасен.
7. Но още щом свърши първата седмица, неправдата ще се увеличи и Бог ще изпълни заповедта, издадена срещу грешниците.
8. После, през третата седмица, ще бъде избран един човек за стебло на един силен и справедлив народ и след него растението на правдата ще вирее завинаги.
9. После, през четвъртата седмица, светците и праведните ще имат видения; за потомството ще бъде въдворен ред и за тях ще бъде изградено жилище; през петата седмица за тях ще се издигне мощен и величествен дом.
10. После, през шестата седмица, всички които се намират там, ще бъдат забулени в мрак; сърцата им ще забравят мъдростта и един човек измежду тях ще бъде възвисен.
11. През същия този период, големият и великолепен дом ще бъде обхванат от пламъци и расата на избраните ще бъде разпръсната по цялата земя.

12. После, през седмата седмица, ще се появи една покварена раса, чиито дела ще бъдат дела на неправда. Тогава праведните и избраните ще бъдат възнаградени и ще получат седем пъти по-големи познания за всичките страни на сътворението.

13. След това ще настъпи друга седмица, седмицата на правдата, която ще бъде въоръжена с меч на наказанието и правдата, за да порази всички потисници.

14. Тогава грешниците ще бъдат предадени в ръцете на праведниците, които през тази седмица ще заслужат чрез своята правда едно жилище и ще построят дворец на великия цар. След тази седмица ще настъпи деветата, през която ще бъде Страшният съд.

15. Делата на безбожниците ще се заличат от земята. Светът ще бъде осъден на унищожение и всички хора ще вървят в пътя на правдата.

16. После, през седмия ден на десетата седмица, ще бъде Страшният съд срещу бдителните и небето ще расте сред ангелите.

17. Първото небе ще се вдигне и ще изчезне, ще се появи второто и всички небесни сили ще блестят със седем пъти по-голямо великолепие. После ще настъпят безброй много други седмици, които ще преминат под знака на светостта и правдата.

18. Тогава няма да има повече прегрешения.

19. Кое от земните деца не би се развълнувало от гласа на светия?

20. Кой би могъл да изброи неговите мисли? Кой би могъл да съзерцава делото на сътворението на небето, да разбере неговите прелести?

21. Той би могъл може би да види само неговата душа, но не и неговия дух. Той не би могъл да говори за него мъдро, нито да се издигне до него. Нека той гледа небесата и ще види, че не е в състояние да достигне до тяхната необятност.

22. Кое от земните деца би могло да измери дължината и ширината на земята?

23. Кому са били разкрити размерите на всички тези неща? Има ли поне един човек, който би могъл чрез разума си да обхване небето, да измери неговата дълбочина, да проникне до неговите основи?

24. Кой би могъл да знае броя на звездите и да познава мястото, където си почиват всичките светила.

ХСІІІ

1. А сега, деца мои, аз ви казвам да обичате правдата и да вървите по нейните пътеки. Защото заслужава да се тръгне по пътеките на правдата; докато онези на неправдата секват изведнъж и завършват с пропаст.

2. Пътищата на неправдата и на смъртта ще бъдат открити за знаменитите люде; но те ще стоят далеч и няма да тръгнат никога по тях.

3. Към вас се обръщам, о праведници! Никога не следвайте пътеките на лукавството и на гонението! Избягвайте пътищата на смъртта, не ги доближавайте дори, защото иначе ще загинете!

4. Избирайте по-скоро правдата и чистия свят живот.

5. Вървете по пътя на мира и вие ще бъдете достойни за вечния живот. Спомняйте си за моите думи, никога не ги оставяйте да се заличат от сърцата ви, защото знам, че грешниците насила карат хората да вършат злото. Но те никога няма да успеят и намеренията им ще останат безплодни.

6. Проклятие за тези, които издигат неправдата и предубеждението и които поддържат измамата, защото те ще бъдат катузнати и няма да получат никога мир.

7. Горко на онези, които издигат своето жилище в грях, тъй като основите на това жилище ще бъдат съборени и животът им ще бъде отнет с меч. Горко и на онези, които притежават златото и среброто, защото те ще загинат; горко вам, богаташи, тъй като вие се доверявате на богатствата; но ще ги загубите понеже забравихте за всевишния в деня на вашето благополучие.

8. Вие извършихте богохулство и неправда; очаква ви денят на клането, тъмнината, денят на Страшния съд.

9. Истина, истина ви казвам: Този който ви създаде, той и ще ви погуби!

10. Той никак няма да има милост за вашата участ, напротив, ще се радва на вашата гибел.

11. И праведниците, които са между вас, са през тия дни посмешище на грешниците и безбожниците.

XCIV

1. Дано Бог направи очите ми да се превърнат в два дъждовни облака, за изплача греховете си и да излея потоци сълзи, така да успокоя мъката на моето сърце!

2. Кой ви разреши да вършите неправда и нечестивост? Горко ви, грешници, ето Страшния съд!

3. Праведните няма да се страхуват от злите люде, тъй като Бог един ден ще ги накара да се подчинят на вашата власт, така че да им отмъстите на воля.

4. Горко вам, които мразите, защото ще загниете заради греховете си! Горко вам, които вършите зло на съседа си! Защото ще бъдете възнаградени според делата си.

5. Горко вам, лъжесвидетели, вие, които плодите неправдата, защото ще загинете!

6. Горко вам, грешници, вие, които отблъсквате праведниците, вие, които приемате и отхвърляте според прищевките си онези, които вършат неправда, защото вие ще изпаднете под тяхното робство!

ХСV

1. Надявайте се, о праведници! Защото грешниците ще загинат пред очите ви; вие ще станете техни господари и ще постъпвате с тях както си искате.

2. В деня на наказанието над грешниците вашата раса ще бъде въодушевена и ще полети като орлите. Гнездото ви ще бъде на по-голяма височина от това на червената каня; вие ще се изкачите високо и ще проникнете в земните недра и в пещерите на скалите, за да избягате от грешниците.

3. Ще ви сметнат за изгубени и ще стенат и ще плачат.

4. Но не се бойте никак от онези, които ви измъчват; защото вие ще бъдете спасени и силна светлина ще ви обгърне; ще чуете думи за мир от небето. Горко вам, грешници! Защото вие ще минавате за светци с вашите богатства; но в съзнанието си ще се чувствате грешници. И това вътрешно угризение ще бъде вашата присъда.

5. Горко вам които се храните с най-хубавото жито и пиете най-хубавите питиета и които, опиянени от своята власт, тъпчете бедняка!

6. Горко вам, които пиете водата по всяко време, тъй като скоро ще бъдете наказани; ще бъдете унищожени и изтребени, защото не сте уталожили жаждата си от изворите на живота.

7. Горко вам, които вършите неправда, измама и богохулство! Вие ще оставите лош спомен след себе си.

8. Горко вам, богати, вие, които тъпчете в краката си правдата! Денят на вашата гибел приближава. Тогава, когато вие ще изтърпявате наказанията, които са ви дадени заради вашите престъпления, праведниците ще се наслаждават на дълги и щастливи дни.

ХСVІ

1. Праведниците имат доверие; но грешниците ще бъдат изобличени и ще загинат в деня на неправдата.

2. Вие ще осъзнаете това; тъй като Всевишният ще си спомня за вашата гибел и ангелите ще се възрадваат. Какво ще правите, грешници, и къде ще избягате в деня на Страшния съд, когато ще чуете молитвите на праведниците?

3. Вие въобще няма да приличате на тях, защото срещу вас ще се надигне ужасен вой; вие сте другари на грешниците.

4. През онези дни молитвите на праведниците ще се издигнат към Бога; но денят на вашата присъда наближава и всичките ваши неправди ще бъдат разкрити пред великия и светия.
5. Лицето ви ще се покрие със срам; всичко онова, което ще бъде самата същност на престъплението, ще бъде отхвърлено.
6. Горко вам, грешници, които сте сред морето или в сухата равнина, тъй като имаме лоши донесения срещу вас. Горко вам, които притежавате сребро и злато, богатства, които сте спечелили по несправедлив път! Вие си казвате: Ние сме богати, ние живеем в охолство и придобихме всичко, което желаехме.
7. Ние ще направим всичко, което ще ни достави удоволствие, тъй като имаме купища сребро; нашите хамбари са пълни и семействата на нашите колонии са многобройни като водите на обилен извор.
8. Тези лъжливи богатства ще изтекат като вода и вашите стежания ще изчезнат безследно и ще ви бъдат отнети, защото сте ги придобили нечестно; и над вас ще тегне божие проклятие.
9. Аз ви проклиnam също, благоразумници на века, вие, истински безумци, които с очи, винаги насочени към земята, сте се старали да се облечете с одежди, по-гиздави от тези на млада годеница и по-богати от тези на девица. Навсякъде вие предпочитате величието, великолепието, разкошеството и богатството; но вашето злато, вашата власт и богатствата ви ще изчезнат като сянка.
10. Защото мъдростта не се състои в това. А те ще умрат с богатствата си, с лъжливата си слава и със суетните си почести.
11. Ще загинат в срам и омраза и душите им ще бъдат хвърлени в горящата пещ.
12. Заклевам се, о грешници, че нито планините, нито хълмовете са били създадени, за да служат за труфило на един превзет човек.
13. Грехът никога не идва отгоре; но хората са открили тайната на злото; горко обаче на тези, които го вършат!
14. Жената е създадена, за да ражда, но тя сама се лишава от това.
15. Кълна се във великия и светия: всичките ваши зли дела ще бъдат разкрити и нито едно не ще избегне на великия ден.
16. Не мислете и не казвайте: Моето престъпление е скрито и никой не знае за моя грях; защото в небето се отбелязва пред всевишния всичко онова, което се върши на земята и всичките мисли на хората. Винаги се знае за преследванията, за които сте виновни.
17. Горко вам безумци, защото ще загинете в лудостта си. Вие не желаете въобще да слушате мъдреците и никога не ще получите възнаграждението на праведниците.

18. Знайте, че вие сте предназначени за деня на правдата; не се надявайте на живот, след като сте били грешници; вие ще умрете, понеже на сте се възползвали от цената на изкуплението.

19. Да, вие сте предназначени за деня на божия гняв, за деня на траура и срама на вашите души.

20. Горко вам, чието сърце е вкаменено, вие, които вършите така леко престъплението и пиете кръв! Кой ви е дал благата от които се ползвате? Не е ли Всевишният този, който ги е пръснал по земята за да ги ползвате? Вие го забравихте, нека няма мир за вас!

21. Горко вам, които обичате неправдата. С какво право бихте получили възнаграждение? Знайте, че вие ще попаднете в ръцете на праведните, които няма да имат никаква милост за вас.

22. Горко вам, които тържествувате в преследването на праведните, защото няма да бъдете погребани.

23. Горко вам, които правите безплодно божественото слово, защото няма да има за вас никаква надежда за живот.

24. Горко вам, които пишете лъжливи и несправедни думи, тъй като вашите лъжи, вашите неправди няма да бъдат забравени.

25. Да няма нищо за грешника и само смъртта да бъде за него.

XCVII

1. Горко на онези, които се държат като безбожници, които възхваляват и възпяват лъжата. Вие сте покварени и вашият живот е отвратителен.

2. Горко вам, които преиначавате думите на истината. Тези думи не спазват вечната заповед.

3. И те осъждат невинния.

4. В оня ден, о праведни, вие ще заслужите вашите молитви да бъдат изпълнени; те ще възлязат нагоре и ще бъдат предадени на ангелите като обвинително средство срещу престъпленията на грешниците.

5. В ония дни народите ще бъдат ужасени и изплашените поколения ще се вдигнат в деня на Страшния съд.

6. Бременните жени ще родят и ще изоставят плода на утробата си. Децата ще пропаднат пред погледа на своите майки и когато започнат да бозаят от млякото им, те ще ги отблъснат и ще бъдат безмилостни към плода на своята любов.

7. Пак ви го казвам, о грешници, наказанието ви чака в деня на правдата, който ще бъде безкраен.

8. Те ще боготворят скъпоценните камъни, изображенията от злато, сребро и дърво, нечистите духове, демоните и всичките идоли на храмовете; но няма да получат помощ. Техните сърца ще подивеят от безбожие и очите им ще ослепеят от суеверие. В сънищата и виденията те ще бъдат безбожни и суеверни, ще бъдат лъжци и идолопоклонници. Така всички те ще загинат.

9. Но в ония дни блажени ще бъдат онези, които са получили Словото на мъдрост, които са се опитали да следват пътищата на Всевишния, които са вървели по пътеките на правдата, а не по пътищата на безбожието.

10. Да, те ще бъдат спасени!

11. Но горко вам, които разкривате злото на ближния си: вие ще попаднете в бездната.

12. Горко вам, които полагате основите на греха и на измамата; вие, които сте сурови и язвителни към себеподобните си. Вие ще бъдете унищожени!

13. Горко вам, които издигате дворците си с потта на другите; всеки един от вградените в тях камъни, всеки циментен пласт, който ги споява е грях за вас. И тъй аз ви казвам, че няма да видите мир.

14. Горко вам, които мразите колибата и бащиното си наследство и които боготворите безбожно идолите. Не, никакво спокойствие за вас!

15. Горко на онези, които вършат неправда, които преследват, които убиват ближния си. Защото Бог сам ще помрачи вашата слава, ще направи безчувствени вашите сърца, ще запали огъня на своя гняв и ще ви изтреби!

16. Тогава праведните и светците, свидетели на последиците от неговото отмъщение, ще си спомнят за вашите престъпления и ще ви проклинат.

ХСVIII

1. На тоя ден бащите ще бъдат избити заедно с децата си и братята с техните братя.

2. Защото човекът няма да възпре ръката си, която е вдигната, за да удрия сина и децата на своите деца; той ще мисли че върши милосърдие и няма да ги пощади.

3. Грешникът няма да се бои да убие своя брат, който е по-почитан от него. Убийствата ще продължат от изгрев до залез слънце, без да спрат. Конят ще затъне до гърди в кръв, а колата до осите си.

ХСIX

1. Тогава ангелите ще слезнат в скритите места и всички, които са помагали да се вършат престъпленията, ще бъдат събрани на същото място.

2. Тогава Всевишният ще слезе, за да накаже грешниците и ще повери на светите ангели да пазят праведните и светите и те ще ги пазят като зеницата на очите си до тогава, докато злото и неправдата бъдат унищожени.
3. Когато праведните заспят дълбок сън, те няма от какво да се боят; мъдрите ще прозрат истината.
4. И децата по земята ще проумеят думите, които се съдържат в тази книга, убедени занаяпред, че богатствата няма да могат да ги спасят от наказанието, което престъплението им заслужава.
5. Горко вам грешници, които измъчвате праведните и ги изгаряте в огъня! В деня на голям смут вие ще получите възмездие за делата си.
6. Горко вам, люде с покварено сърце, които се мъчехте да опознаете напълно злото. Вие ще бъдете изненадани от страх. Никой няма да ви се притече на помощ.
7. Горко вам, грешници, тъй като думите от вашите уста и делата на вашите ръце са били лоши; ето защо вие ще попаднете във вечните пламъци.
8. Знайте, че небесните ангели ще издирят всичките ви дела; те ще разпитат слънцето, луната и звездите за вашите дела, за вашите грехове, тъй като сте дръзнали да съдите праведниците.
9. Всичко ще свидетелствува срещу вас: облаците, снегът, росата и дъждът, тъй като заради вас всичките тези творения ще се сковат, за да не ви бъдат сгодни.
- 10 Пренесете жертва на дъжда, за да завали най-сетне и се молете на росата да получи от вас злато и сребро. Но, уви! Ледът, студът, бурните ветрове и всичкият скреж ще връхлетят върху вас и вие няма да издържите на техния бяс.

С

1. Гледайте небето, деца на небесата, разгледайте делата на Всевишния и се страхувайте от него. Не вършете зло в негово присъствие.
2. Ако той затвори небесните прозорци и възпре дъжда и росата, правейки по този начин земята да остане безводна и суха, какво ще сторите вие?
3. Когато засили гнева си срещу вас и вашите деца, вие не знаехте как да измолите неговото милосърдие; вие богохулничите срещу неговата правда, а вашите думи са изпълнени с високомерие и гордост. Да не видите мир никога!
4. Вижте кораба, който плува по волята на ветровете и който винаги е заплашен от страшно коработрушение!
5. Кормчията се бои, защото носи със себе си в океана своите съкровища и се страхува от гибел.

6. Прочее, морето, неговите бурни вълни и неговите дълбоки бездни не са ли дело на Всевишния? Не е ли той оня, който е поставил неговите граници и брегове?
7. Щом чуе гласа му, вълната се връща назад ужасена и рибите, които живеят в него, умират. А вие, грешници, които живеете на земята, няма ли да се страхувате от него? Не е ли той създателят на всичко онова, което тя съдържа?
8. И кой друг, освен него, е дал мъдростта и знанието на всички, които живеят по земята и ония, които пътуват по море?
9. Лодкарите не се ли страхуват от океана? Нима само вие, грешници, няма да се страхувате от Всевишния?

СИ

1. В дните, когато ще ви обгърнат буйни пламъци, къде ще избягате и къде ще се подслоните?
2. И когато той издигне глас срещу вас, няма ли да се изплашите, няма ли да се ужасите?
3. Всички големи звезди ще се разтреперят от страх; земята ще тръпне от ужас.
4. Всички ангели ще изпълнят суровото си поръчение и ще се постараят да се скрият от очите на Върховния бог. Колкото до земните синове, те ще се слисат.
5. Но за вас, грешници, предмет на вечно проклятие, спасение няма да има.
6. Не се страхувайте, души на праведниците, а чакайте в мир и сигурност деня на вашата смърт като ден на правда. Не плачете за това, че вашите души ще слязат с тъга и горчивина в жилищата на смъртта и за туй, че по време на вашия живот телата ви не са получили възнаграждение заради добрите ви дела, а точно обратното, грешниците тържествуваха; но ето че за тях наближава денят на проклятието и на мъченията.
7. Когато умрете, грешниците ще кажат за вас: Та праведните умират като нас! Какво спечелиха те с делата си? Ето че напускат живота по същия начин като нас, в смут и тревога. С какво участва им е по-добра от нашата? Нима не сме равни с тях? Какво повече ще имат те, какво повече от нас ще видят? Ето, те са мъртви и никога повече няма да видят светлината! Ала истина, истина ви казвам, о грешници, вие се преситихте с месо и пиене; ограбване на вашите братя, всякакъв вид грабежи, нищо не ви спря по пътя към богатството; вашите дни бяха дни на радост и блаженство. Но не видяхте ли кончината на праведните? Колко тя бе мирна и спокойна! Това е така, защото те въобще не са познали неправдата до края на живота си. Те са мъртви и като че ли никога не са били и техните души слязоха в покоите на смъртта.

СИ

1. Кълна ви се, о праведни, в силата на неговия блясък, в неговото царство и неговото величие; кълна се, че познавах тази тайна, че ми бе дадено да прочета небесните скрижали, да видя светото писание, да открия онова, което бе написано там за вас.
2. Видях, че щастието, радостта и славата са приготвени за вас и чакат ония, които ще умрат в правда и светост. Вие ще бъдете възнаградени тогава за вашите мъки и вашият дял от блаженство ще бъде много по-голям, отколкото делът на злините, които сте изпитали на земята.
3. Душите на онези, които ще умрат в правда, ще живеят и ще почиват навеки; те ще бъдат възхвалявани и тяхната памет ще бъде вечна пред трона на Всевишния. И те повече не ще изпитват срам.
4. Горко вам, грешници, ако умрете в грях: и тия, които са като вас, ще кажат: Щастливи са грешниците! Техният живот свърши и те сега умират в блаженство и охолство. През живота си те не са познали ни тъгата, ни скръбта; те умират изпълнени с почести и без да бъдат съдени.
5. Но не им ли бе доказано, че техните души ще бъдат принудени да слязат в царството на смъртта, където ги очакват всякакви мъчения? Да, техните души ще попаднат в мрака, в капаните, в пламъците, които няма да угаснат; присъдата срещу тях ще бъде вечна.
6. Горко вам, защото за вас няма да има повече мир; и напразно ще се опитвате да се извините на праведните и светците, казвайки: Ние също сме преживели дни на печал и сме понесли много злини.
7. Нашите души бяха похабени и смалени.
8. Ние бяхме загубени и никой не ни се притичаше на помощ и никой не ни окуражаваше даже с думи; а оставиха нещастieto да ни смаже и с нас бе свършено.
9. Ние повече не се надяваме да се радваме на живота.
10. Но все пак мислехме да бъдем един ден в първата редица.
11. А ето ни в последната! Ние станяхме плячка на грешниците и безбожниците; те ни заробиха.
12. Онези, които ни презираха и ни потискаха, бяха силни срещу ни и ние сведохме глава пред тези, които ни мразят и те бяха безмилостни към нас.
13. Искяхме да избягаме от тях, за да се наслаждаваме на спокойствие, но не успяхме да се укрием от тяхното преследване. Отидохме да се оплачем на князете и надигнахме глас срещу онези, които ни разкъсваха; но виковете ни бяха напразни и те не поискаха да чуят нашия глас.

14. Но, напротив, покровителствуват онези, които ни грабят, които ни разкъсват, онези, които ни правят безсилни и крият своя гнет, които ни дразнят и избиват, скриват за това и не си спомнят, че са вдигнали ръка срещу нас.

СШ

1. Колкото до вас, о праведни, кълна ви се, че в небето ангелите ще припомнят пред трона на Всемогъщия за вашата правда и имената ви са написани пред Всевишния.

2. Надявайте се, защото, дори и да сте били изложени на злините и огорченията в този живот, вие ще блестите в небето като звездите и небесните прегради ще се спуснат пред вас. Вашите викове викат за правда и за вас ще бъде отмъстено за всичките злини, които сте изстрадали досега и за всички онези, които са ви преследвали или които са били оръдия в ръцете на вашите преследвачи.

3. Чакайте и не се оставяйте да ви победят; защото вие ще се наслаждавате на радостта, която изпитват ангелите; и в деня на Страшния съд няма да се страхувате от никаква присъда.

4. Не се отчайвайте, о праведни, когато виждате, че грешниците са щастливи и доволни по своя път!

5. Не ставайте техни съучастници; а стойте далеч от тази тълпа преследвачи; вие сте присъединени към небесното войнство. Вие, грешници, които казвате: Всички наши прегрешения ще бъдат забравени, знайте, че всички ваши престъпления се записват грижливо в книгата на небето.

6. Така че още един път ви казвам, че светлината и мракът, денят и нощта ще бъдат свидетели срещу вас и вашите прегрешения. Не богохулствайте и не лъжете повече, не изопачавайте истината, не въставайте повече срещу словото на Всемогъщия. Не се прекланяйте повече пред празни идоли; защото вашите грехове и вашето безбожие ще бъдат съдени като много големи престъпления.

7. Сега чуйте тайната, която се отнася за вас: Много грешници ще изопачат думите на истината.

8. Те ще произнесат лоши слова, ще излъжат, ще напишат книги, в които ще изложат суетните си мисли. Но ако те изложат в тях моите думи.

9. Те въобще няма да ги променят или подправят; а ще напишат с точност всичко, което съм казал за тях още от началото досега.

10. Ще ви открия още една тайна: Радостни книги ще бъдат дадени на праведните и на мъдрите и те ще вярват на тях, книгите, които съдържат правилата на мъдростта.

11. Ще се радват на тях и всички праведни ще бъдат възнаградени, защото са научили да разпознават всичките пътища на правдата.

CIV

1. В ония времена Бог ще им заповяда да съберат земните синове, за да чуят неговите мъдри слова; той ще им каже: Покажете им тази мъдрост, защото вие сте техни водители и господари.
2. Покажете им наградата, която очаква ония, които следват неговите наставления; защото Аз и моят син ще се съюзим а тях по пътя на правдата. Мир вам, деца на правдата, радостта и щастieto.

CV

1. След време Матусала, моят син, ожени сина си Ламех.
2. Жена му, станала трудна, роди дете, чиято плът беше бяла като сняг и румена като роза. Косите му бяха дълги и бели като памук, а очите му прекрасни. Щом ги отвори и къщата се изпълни със светлина, сякаш от самото слънце.
3. Щом бе взето от ръцете на бабата, то отвори уста и започна да разказва за чудесата на Бога. Баща му, Ламех, учуден, отиде да намери Матусала и да му каже, че му се е родил син, който никак не прилича на другите деца. Това не е човек, но небесен ангел. Сигурно не е от нашия човешки род.
4. Очите му блестят като лъчите на слънцето, а лицето му е озарено. Изглежда, че е заченато не от мен, а от някой ангел.
5. Боя се това да не е поличба за някакво важно произшествие на земята.
6. Сега, татко, те моля да отидеш да намериш Енох, моя праотец и да ти го обясни, понеже живее с ангелите.
7. Когато чу думите на сина си, Матусала дойде да ме намери на краищата на земята, понеже знаеше, че съм там и ме повика.
8. Отзовах се на неговия глас и му казах: Ето ме, сине мой, защо си дошъл да ме търсиш?
9. А той ми отвърна: Голямо събитие ме води при тебе, едно трудно разбираемо чудо, за което съм дошъл да искам обяснение.
10. Чуй ме, татко, знай: моят син Ламех оде се сдобил със син, що съвсем не му прилича, и като че не е от расата човешка. По-бял е от снега и по-червен от роза; побели от памук са му косите, а очите също лъчеструят; когато ги отваря, зрак изпълва целия ни дом.
11. И когато сам излезе от ръцете на бабата, отвори уста и благослови Бога.

12. Баща му, Ламех, дойде при мен, изплашен от това чудо, не вярвайки, че това дете е от него, а от някой ангел небесен, и ето, дошъл съм да ми откриеш истината за тази тайна.

13. Тогава аз, Енох, му отговорих: Господ е замислил да извърши ново дело на земята. Видях това в едно видение. Говорих ти за времето на баща ми Иаред, за онези, които, родени на небето, бяха обаче пристъпили думата на Бога. И ето, те извършиха неправда и нарушиха заповедите, заживяха със земните жени и родиха от тях нечестиво потомство.

14. За това престъпление земята ще бъде сполетяна от голяма разруха; един потоп ще я залее и ще я опустошава в продължение на една година.

15. Детето, което ви се е родило, ще оцелее само с тримата си синове. Когато целия човешки род бъде изстребен, само той ще бъде спасен.

16. И техните потомци ще народят на земята великани, родени не от дух, но от плът. Така земята ще бъде наказана и покварата премахната. Ето защо, кажи на твоя син Ламех, че синът, който му се е родил, е наистина от него. Нека го нарече Ной, защото той ще ви надживее. Той и неговите синове не ще участват в покварата и ще се пазят далеч от греха, който ще покрие лицето на земята. Уви! След потопа неправдата ще бъде още по-голяма от преди; понеже знам онова, което трябва да се случи; сам Господ ми разкри всичките тайни и ми бе дадено да видя писаното в небесните скрижали.

17. Там прочетох, че поколение след поколение ще следват, докато се издигне поколението на светите мъже и престъплението и неправдата изчезнат от лицето на земята; докато всички вземат участие в правдата.

18. А сега, сине мой, съобщи това на сина си Ламех,

19. Че детето, което му се е родило, е наистина негов син и че няма нищо измамно в неговото раждане.

20. Когато Матусала чу думите на баща си Енох, който му бе разкрил всичките тайни, той се върна пълен с вяра и нарече детето Ной, понеже трябваше да стане утеха за земята след великата поруха.

21. Ето друга една книга, написана за сина на Матусала и онези, които дойдат след него и запазят като него словото и простотата на своите нрави. Вие, които страдате, чакайте търпеливо времето, когато грешниците ще бъдат разпръснати и властта на злите люде бъде унищожена; чакайте, докато грехът изчезне от земята; защото имената им ще бъдат изличени от светите книги, расата им ще бъде унищожена и духовете им измъчвани. Те ще викат, ще стенат в една невидима пустиня и ще горят в огън, който никога не ще свършва. Там също аз гледах като в облак, в който очите ми не можеха да проникнат ? от долната част не можеше да се види в горната. Видях също пламъка на един горящ огън, подобен на горящи планини, разтърсвани от вихър и люшкани наляво и надясно.

22. Запитах един от ангелите, който ме придружаваше: Какво е това великолепие? Не е това небето, което виждам, но вероятно пламъците на едно огромно огнище; чувам воплите на мъка и виковете на отчаянието.

23. А той ми отговори: Там, в мястото, което видя, са измъчвани душите на грешниците и богохулниците, на ония, които са вършили зло, които са сквернили всичко, което Бог беше казал чрез устата на своите пророци. Защото в небето се пазят списъците с техните имена и с лошите им деяния; ангелите знаят за тях; знаят и наказанията, които им са отредени; знаят също и какво е отредено за ония, които са разпъвали тяхното тяло и които са били преследвани от злите люде; за онези, които са обичали своя Бог и никога не са се привързвали към златото и среброто, никога не са отдавали тялото си на сладострастие и са си налагали доброволни изпитания.

24. За онези, които от рождение не са ламтели за земни богатства, но са се смятали за случайни гости на земята.

25. Така постъпваха те и все пак Бог добре ги изпита. Духовете им бяха винаги чисти и невинни, готови да благославят Бога; в моята книга имам отбелязани всичките награди, които те бяха заслужили, задето бяха обичали небесното повече от земното. Ето какво каза Бог: Те бяха преследвани от злите люде, бяха обсипвани с упреци и хули, но не преставаха да ме славят. Сега ще извися духовете им до жилището на светлината. Сега ще преобразя ония, които са родени в мрак и които никога не си приписваха славата, която тяхната вяра бе заслужила.

26. Ще отведа в жилището на блясъка онези, които обичат името ми, ще ги сложа да седнат на трона на славата и ще направя така, че да се потопят във вечната радост, защото Божията присъда е справедлива.

27. Той ще отреди за вярващите едно блажено жилище; а ония, които са родени в мрак, те ще бъдат хвърлени в мрачини, докато праведните ще се радват на безкрайно щастие. Когато грешниците ги видят, ще нададат виковете на отчаяние, докато праведните ще живеят във величие и слава и завинаги ще разберат истинността на обещанията на един Бог, когото са обичали.

Край на Еноховото видение. Благословията и милостта Божия да бъдат низпослани върху онези, които обичат Господ Бог. Амин.

КОМЕНТАР

Енох (евр. *Enoch* ? учител, просветител).

Метусалам (евр. *Metuselah* ? един от праотците на човечеството, прославил се с дълголетието си. Живял 969 г. (Битие, 5, 21-27) и умрял точно преди потопа, който бил отсрочен даже със седем дни заради траура по него.

Това изчисление обаче не съвпада с края на творбата, където се посочва кога точно се е родил Енох (шестия ден на месец юни) и кога точно е бил възнесен ? на 1-ви март.

В Етиопската версия имената на синовете му са Матусала, Регим и Гандал.

Мяра е обикновено с старите ръкописни източници мярка за обем, равняваща се на 250гр. приблизително. В някои случаи е използвана обаче и като мярка за дължина с приблизителна стойност 25м.

Стадий (гр.) ? мярка за дължина, равна на 184,94м.

Епакт (от гр. прибавям) означава състоянието на луната в началото на новата година ?т.е.времето от последното новолуние на старата година, като следствие от това, че дните в слънчевата година са поече, отколкото в лунната.

Ермонската планина е възвишение на левия бряг на река Нил, получило името си от последователите на почитания та бог Монт.

Адоил е вер. от Adiel ? ?Украшение Божие?